

Ritueel geweld en kinderhandel | 22ste. AZK, Deel 2 door Lois Sasek met 7 korte presentaties

Lois Sasek, scenarioschrijfster van diverse grote documentaires over onderwerpen als 'satanisch-ritueel misbruik en kinderhandel', laat tijdens de 22e AZK slachtoffers, getuigen en deskundigen aan het woord die deze problematiek van alle kanten uitgebreid belichten. Als slachtoffers vertellen Sandra Rasch en Chantal Frei over hun vreselijke ervaringen in satanische sekten en over ritueel geweld. Jurist Dr. Marcel Polte, politieagent en criminalist Uwe Kranz, getuige Sabine McNeill, de betrokken moeder Corinne Ioli en psycholoog Dr. Andrea Christidis laten zien hoe alle geledingen van de samenleving bij deze praktijken betrokken zijn en deze in de doofpot stoppen. Ze vertellen hoe onder andere maatschappelijk werkers, politie en rechtbanken ertoe bijdragen dat daders worden beschermd en slachtoffers als leugenaars worden afgeschilderd. Er worden ook verbanden gelegd tussen satanische sekten en geheime dienstprogramma's van de CIA. Alleen door deze duistere praktijken aan het licht te brengen en onder de aandacht te brengen, kan er een einde aan komen. Daarom roept Kla.TV alle overlevenden van satanisch-ritueel misbruik op: **durf de stap naar de openbaarheid te zetten en registreer uw lot op vetopedia.org!**

Korte biografie van Lois Sasek:

Lois Sasek is de oudste dochter van de elf kinderen van Kla.TV-oprichter Ivo Sasek en zijn vrouw Anni. In 2006 nam ze de productieleiding van "Panorama-Film" over en was ze verantwoordelijk voor de opnames en postproductie van tien grote speelfilms van haar vader. Sinds 2012 is ze ook productiemanager en algemeen coördinator van het internet tv-kanaal Kla.TV.

Lois is een uniek organisatietalent. Haar grote kracht ligt ook in haar vermogen om mensen te enthousiasmeren en te inspireren. Je kon dit aan den lijve ondervinden toen het AZK nog in grote zalen werd gehouden. Onder haar coördinatie werd de hele 20 ton aan materiaal in slechts een half uur gedemonteerd en ingeladen na het evenement, en alle deelnemers hadden er bovendien nog veel plezier in.

Op dezelfde manier heeft ze een krachtig en enthousiast team gevormd uit de honderden vrijwilligers van Kla.TV. Het zendt al meer dan 13 jaar dagelijks eigen programma's uit, nu in 195 landen en in wel 80 talen.

Iedereen die Lois kent, weet dat ze een groot hart heeft voor alle zwakke en hulpbehoevende mensen. Vooral het lot van de vele slachtoffers van satanisch-ritueel geweld heeft haar diep geschokt.

Het verlangen om deze mensen een stem te geven en de misdaden die tegen hen zijn gepleegd openbaar te maken, bracht Lois ertoe om, naast haar tijdrovende werk bij Kla.TV, scenarioschrijfster te worden van verschillende grote documentaires - zoals deel 1 tot 3 van "Bloedsekte". Deze films zijn miljoenen keren bekeken. Aangemoedigd door deze producties hebben veel slachtoffers de stap durven nemen om hun lijdensverhaal openbaar te maken. Lois heeft persoonlijk contact met veel van hen. Haar nieuwste film "1024 overlevenden van ritueel geweld... en de stroom houdt maar niet op!" is een week geleden uitgebracht in meer dan 30 talen.

Lois: Ja, lieve kijkers van dit 22e AZK. In het eerste deel gaf mijn vader, Ivo Sasek, ons een geweldig onderzoek. Hij onthulde het aan ons. Honderden mensen hebben vrijwillig hun tijd opgegeven om deze wereldwijde geheime genootschappen zichtbaar te maken. Avond na avond werd er intensief onderzoek gedaan. Aan het einde van het eerste blok over Vetopedia liet mijn broer Elias ons zien hoe we deze stichtingen van geheime genootschappen zelf konden bekijken en controleren op een grote wereldkaart. We hebben op indrukwekkende wijze gezien hoe deze wereld op alle gebieden in de greep is van deze geheime genootschappen. In de klauwen van de vrijmetselarij van de hoge graad, die zich naar buiten toe als zeer humaan en vriendelijk voordoet. Maar in de hoogste graden hebben we uit hun eigen mond gehoord en in hun eigen geschriften gelezen dat Satan/Lucifer voor hen God is en de God van de Bijbel en Jezus de duivel. Iedereen die dit eerste deel van het AZK heeft gemist, moet luisteren naar de toespraak van mijn vader, Ivo Sasek, als basis voor dit tweede deel. Want daar bouwen we nu op voort. Wat is dan het gevolg als Satan God is? Je kunt bij jezelf denken: "Het maakt mij niet uit wie God is." Maar wat zijn de werken van deze mensen die Satan echt als hun god zien en aanbidden? Zoals al eerder is gezegd, heb ik de afgelopen jaren honderden verslagen van slachtoffers van satanisme gepubliceerd. Ik heb naar ze geluisterd, ik heb met ze gesproken, ik heb hun verslagen gelezen, ik heb hun films gezien en ze getuigen allemaal precies van wat mijn vader vanmorgen onthulde: Deze wrede kinderofters, enz. Ik hoef dat niet allemaal te herhalen. Luister zeker naar deze toespraak en bekijk ook deze filmpjes waarin de slachtoffers dit alles één op één bevestigen. Bijvoorbeeld dat de vrijmetselarij van de hoge graad geworteld is in puur satanisme. Maar deze slachtoffers hebben aan den lijve ondervonden wat het betekent als Satan "God" is, of als Satan wordt aanbeden, als hij wordt aangeroepen, zoals we hoorden van de 33-graads vrijmetselaar Arthur Edward Waite. Dat was de theorie. In de praktijk getuigen de slachtoffers van de grootst denkbare gruwel, het wreedste wat een mens kan meemaken. En dat is wat satanisme in wezen betekent. Ik zeg dat iedereen die zich met dit onderwerp bezighoudt aan zijn einde komt, omdat het zo wreed is, omdat satanisme het tegenovergestelde is van alles wat God is, van alles wat we mooi vinden, wat goed is, wat we vredig, glorieus, lieflijk noemen, wat we denken of voelen dat goddelijk of hemels is. Draai dat om en je hebt wreedheid, geweld, vernietiging en zelfs verminking. Dit is onverdraaglijk en onvoorstelbaar voor ons oprechte mensen. Je kunt dit ook zien in mijn nieuwste film, waar de "Swiss Church of Satan" openlijk pronkt met deze gruweldaden op haar eigen kanaal. Het is bijna ondraaglijk. De grote vraag is nu: moeten we hier echt mee omgaan? Het is niet goed voor ons humeur, het haalt ons zo naar beneden, we moeten ons bezighouden met het lichtrijke. Ja ja, wij zijn het licht, dat klopt, en het licht is de ondergang van deze wreedheden. Maar als we niet onder ogen zien wat voor soort mensen op de sleutelposities van deze aarde zitten - zoals we vandaag hebben bewezen, zoals Papa heeft bewezen - als we deze afschuwelijke kwaadaardigheid in de top van deze wereldheersers niet tot ons laten doordringen, dan zullen we bang blijven voor hun pandemieën, hun klimaatkreten, hun aangewakkerde oorlogen. We lezen hun leugenachtige kranten, we zullen hulpeloos toekijken hoe ze ons milieu nog verder verwoesten, hoe ze land en bezittingen roven, hoe ze de arme landen plunderen. We kijken naar hun films, we luisteren naar hun muziek - "Trallalla, Didelidei" -, we discussiëren of de mRNA-vaccinatie goed of slecht is, of er chemtrails zijn of niet, of de zon verduisterd moet worden of niet, hoeveel 5G-antennes en Starlink-bundels er nog in de ruimte moeten worden opgehangen. We kijken toe hoe miljoenen humanoïde robots worden losgelaten op aarde en hoe we worden vervangen door deze AI's, enzovoorts, enzovoorts. Maar alleen als we tot de kop van de octopus zijn doorgedrongen en de hele mensheid begrijpt wat voor gekken ons regeren en wat voor mensen het zijn en wat hun werken zijn, wat hun denkwijze is en wat satanisme in wezen betekent, alleen dan zullen we deze ketenen afschudden en dat wereldwijd doen, zoals Papa zei. Dan zullen we allemaal opstaan. Dan zullen we er samen licht op werpen en een einde maken aan deze waanzin, omdat het licht sterker is dan de duisternis en omdat God sterker is dan Satan. En daarom wil ik beginnen met twee slachtoffers van het satanisme die het rituele satanische misbruik en dit walgelijke satanische geweld hebben overleefd. Dan schakel ik over naar deskundigen, naar getuigen over hetzelfde onderwerp, die ons dan

vertellen wat hier allemaal achter zit - tot aan het leger toe, enzovoort. En we moeten daar kijken om te begrijpen wat er met onze wereld gebeurt. Er worden geen foto's getoond, maar we zullen het onder ogen moeten zien: Wat betekent satanisme? Maar we zullen ook de oplossingen laten zien, wat ieder van ons kan doen om dit te stoppen! En ik zeg, als iemand er helemaal niet tegen kan, dan kan hij nu even opzij gaan zitten of tussendoor zijn oren dicht houden als dat nodig is en als het te heftig wordt. Maar we zullen niet teveel in detail treden, dat kan ik je wel vertellen. Maar we moeten er wel over praten. We moeten onthouden dat deze mensen moesten ervaren wat wij slechts oppervlakkig in twee of drie zinnen beluisteren. Ik ben er dus voorstander van om dit nu onder ogen te zien en nader te bekijken! Alleen dan kunnen we de juiste conclusies trekken. We schakelen nu over naar Sandra Rasch. Ze werd geboren in een satanistische familie en ze zegt bijvoorbeeld vanuit haar ervaringen: "De vrijmetselaars van de hoogste graad zijn absoluut satanisten en hun god was een zwarte god die zichzelf in ons universum had geplaatst om alles te verduisteren en over te nemen." Clip uit.

Korte biografie van Sandra Rasch:

Sandra Rasch is een overlevende van ritueel geweld uit Duitsland.

Zij en haar zus Antje groeiden op in een satanistisch gezin. Ze werden als kind verkocht aan pedofielen en ernstig misbruikt. Sandra en haar zus moesten deelnemen aan talloze satanische rituelen. Er vonden offers en kannibalisme plaats.

De twee zussen werden systematisch van elkaar gescheiden, dus verbraken ze het contact. In de film "Höllenleben" van Liz Wieskerstrauch, die gebaseerd is op het onderzoek van Guido Grandt, zijn Sandra en Antje in detail getuige van dezelfde rituelen, apart van elkaar en zonder overleg. Daarvoor hadden ze tien jaar lang geen contact met elkaar gehad. De ervaring, die ze tot in detail vertellen, gaat over de rituele geboorte van Antje, waarbij het kind vervolgens werd gedood.

De film "Höllenleben - Der Kampf der Opfer: Rituelier Missbrauch in Deutschland" werd in 2003 uitgezonden op ARD. Hierin doen slachtoffers verslag van ritueel satanisch misbruik. Ze noemen plaatsen en daders van ritueel misbruik.

De film werd echter niet gevolgd door mediaophef en de politie sloot het onderzoek na een paar jaar. Niemand werd voor het gerecht gebracht voor deze vreselijke daden, laat staan veroordeeld. Het is duidelijk dat het onderzoek en de juridische afhandeling van deze gruwelijke misdaden niet gewenst was. De film is sindsdien verwijderd uit de mediatheek van ARD en is alleen nog te vinden op privéaccounts. De publieke media hebben afstand genomen van de opheldering van satanisch-ritueel misbruik of maken de slachtoffers zelfs belachelijk, zoals Böhmermann van ZDF of Rehmann van SRF.

Sandra Rasch is nu gespecialiseerd in de therapeutische begeleiding van mensen die ritueel misbruik of andere ernstige traumatisering hebben meegemaakt, zoals pedoseksualiteit, gedwongen prostitutie, mind control, misbruik, verkrachting en verwaarlozing. Op haar website raschheilen.de kunnen getroffen mensen zich aanmelden om hun traumatische ervaringen te verwerken en hun innerlijke licht te ontplooiën.

Ze heeft een boek geschreven over haar ervaringen getiteld: "Voordat je opgeeft: Het overwinnen van trauma, ritueel misbruik en mind control".

Lois: Ik zie Sandra hier al, kun je ons horen? Sandra knikt: . Geweldig. Ja, hallo lieve Sandra. Het is voor ons een eer om u hier vandaag op het 22e AZK te mogen ontvangen!

Sandra: Ja, hallo Lois. Het is een eer om bij jullie te mogen zijn. Heel erg bedankt dat ik bij dit evenement mag zijn.

Lois: Dank je wel. Ja, je zus Antje was erg in beeld in de film "Höllenleben". Maar jij bent ook geboren in deze satanische afstamming. Wat heb je ervaren? Wat kun je ons vertellen over satanisme in deze context?

Sandra: Nou, deze film geeft eigenlijk een beetje weer hoe onze relatie als kinderen was. Maar wat ik duidelijk wil maken is hoe het leven is in zo'n satanische sekte, want ik heb me gerealiseerd dat heel, heel veel mensen geen idee hebben hoe het is. En zo is het echt. Je

leeft op twee niveaus. Het ene is dit niveau van misbruik en het andere - deze gerapporteerde kinderen leven net als ik op dit alledaagse niveau. En ook in het dagelijks leven: je bent altijd bang. Het is een constante, permanente "pas op positie" omdat je altijd moet opletten hoe je denkt, hoe je je voelt en wat je zegt. Er worden blikken geobserveerd en ze testen ook of je het juiste gedrag vertoont. Ze bepalen vriendschappen, connecties, hoe je op school bent, met wie je op school bent. Ze controleren gewoon alles, ja, bijna elke ademhaling. En als je afwijkt, bijvoorbeeld als je een vriendschap hebt en het wordt te hecht, dan wordt het gescheiden. Er is absoluut geen ontsnappen aan. Ze zijn in de geest, ze observeren gedachten, blikken, gevoelens, het hele wezen en ze krijgen alles mee. En, nog belangrijker, de kinderen zijn het absolute eigendom van deze sekte. Ze zijn als getekend.

Lois: En wat ervoer je daar in de sekte, in praktische termen?

Sandra: Mijn ervaringen - dit is bijna de eerste keer dat ik echt over mezelf praat, want voorheen wilde ik altijd alleen maar over de genezing praten. Maar ik denk dat ik dat nu wel kan. Dus, ik werd elke nacht meegenomen, kreeg drugs toegediend. Precies. Ik had zakken over mijn hoofd, ik werd er heen gereden. Ik kreeg al vroeg hormonen toegediend. Ik had dus geen normale puberteit, maar kreeg hormonen toegediend en werd opzettelijk zwanger gemaakt. Ze zijn in verschillende stadia uit me gehaald. Ik weet dat ik er een vrij ver had gedragen die levensvatbaar zou zijn geweest. En toen werd er een uit me gehaald en - ik bloedde nog steeds - voor mijn ogen werd de huid van dit kind afgetrokken. Het heeft me vele, vele jaren gekost om er op de een of andere manier mee te leren leven. Dan is er nog de kwestie van deze beschermde en onbeschermde kinderen. Men zegt immers altijd: "Waar komen al die kinderen vandaan?" Maar juist door deze gerichte en bewuste zwangerschappen. En een extreem groot aantal kinderen - en dat zijn er echt honderdduizenden - leeft in loodsen, in kooien, in tunnels en ze worden ergens opgevangen. Soms moest ik voor kinderen zorgen zodat ze op de een of andere manier zouden overleven, en ze werden misbruikt en meegenomen en gebruikt totdat er op een gegeven moment niets meer mogelijk is. En dan worden ze of opgeofferd en dan worden de organen verkocht of - ik weet niet wat ze doen. Dus ze gebruiken echt alles. En om dit adrenochroom te produceren in deze zeer getraumatiseerde toestand - met andere woorden om dit bloed te trekken - deze adrenochroom-productie en dit constante hoge niveau van traumatisering, dat is megastress. Het lichaam kan het niet langer aan.

Iets anders dat mij is overkomen: ze initiëren*¹ ook de kinderen. Op een keer werd ik in een graf gelegd en men begon het ook dicht te gooien. Dus één kind ligt in het graf en de anderen moeten zo gehoorzaam zijn aan de sekte dat ze een ander kind levend begraven. Ja, het is een soort inwijding*². En ik was ooit degene die in het graf lag en er vroeg genoeg uitgehaald werd om te overleven. Toen ik ouder werd en niet langer geschikt was voor kinderseks, werd ik geprostitueerd. Ik werd getraind om voor mannen te dansen die mij dan kozen. En als conditionering kreeg ik een full-body pak met naalden aan de binnenkant. En als ik niet gewillig genoeg was, trokken ze me het pak aan. Je kunt je dus voorstellen dat elke beweging dan echt wreed is.

Een ander punt is dat er heel, heel, heel veel kinderslachtoffers zijn, om van kinderen ook daders te maken. Er is een psychologische conditionering dat kinderen moeten kiezen wie er sterft. Ze moeten een beslissing nemen, ze hebben altijd het gevoel dat ze de verkeerde beslissing nemen, dat ze altijd schuld hebben en het altijd op de een of andere manier verkeerd doen, maar ze kunnen nooit iemand redden. Toen ik klein was - ik was een jaar of vijf, zes - werd ik ook tot dader gemaakt en moest ik een lichaam opensnijden dat nog warm was. Toen werd mijn hand geleid om het hart te verwijderen. Ze doen hetzelfde met bijna iedereen die daar is.

Lois: Ja, dat heb ik steeds weer gehoord!

Sandra: Ja, precies. En wat ook een heel belangrijke rite is: met de kleine kinderen - als ze drie zijn - hebben ze echt een satanische bruiloft. Ja, dat heb ik ook meegemaakt, waar je echt gekleed gaat in een zwarte trouwjurk met een sluier en gaat trouwen - en dan is het natuurlijk een massa orgie.

Lois: Hmm.

Ja, precies. Ik ben een keer naar België gebracht en het was net als in de zaak Dutroux, waar de kinderen in donkere kamers wachtten - zonder ramen, in het donker, helemaal vervallen - totdat ze worden meegenomen en in bezit genomen, gebruikt. En dat was erg wreed. Ik herinner me dat ik ooit als volwassene door België moest rijden. Ik zei: "Alleen snelweg en waar ik lichten zie." We hadden daar nooit heen moeten gaan, want België was echt extreem wreed en het gaat echt tot in de koninklijke, hoge rangen. Het gaat dus altijd naar de top. Er is een hiërarchie en er zijn vele niveaus. En dit massale misbruik vindt alleen op lager niveau plaats, maar bepaalde dingen komen van bovenaf en worden van bovenaf georkestreerd omdat het voor hen gewoon een economische factor is.

Lois: Zag je dat ook, dat het de bovenste daar zijn?

Sandra: Ja.

Lois: Oké.

Sandra: Het gaat om de ziel. Degenen die dit doen hebben geen ziel of een zwarte ziel. Ze zijn vaak gewoon bewustzijn en ze willen de ziel gewoon bezitten, veranderen of doden.

Lois: Schokkend, ja.

Sandra: Want dat is het licht van deze aarde.

Lois: Ja, heel erg bedankt voor je openheid, Sandra, om erover te praten en het met ons te delen. Het is niet makkelijk, zoals we weten van andere slachtoffers. Het is een grote stap voor hen om over deze afschuwelijke ervaringen te praten. Dat is verschrikkelijk. Bedankt dat je dit met ons hebt gedeeld - voor het eerst hier op de 22e AZK - met details die de wereld nog niet kent. Het schudt me elke keer weer wakker. Deze satanische ideologie is gewoonweg door en door kwaadaardig, zoals je nu weer hebt uitgelegd.

Maar je kunt ook zeggen dat het bewustzijn van satanisch-ritueel misbruik toeneemt onder de bevolking en dat deze gruweldaden steeds meer bekendheid krijgen omdat er steeds meer van aan het licht komen. Maar nu is er een zogenaamde "pleitbezorger" voor de slachtoffers van ritueel geweld, en dat is de advocate Ellen Engel. Ze is een luide stem in het openbaar. Ze zegt echter dat je niet alles kunt geloven wat de slachtoffers zeggen, vooral als het om kindermoord gaat. Ze had nooit meldingen van vermiste kinderen gevonden op de plaatsen waar de slachtoffers hiervan hadden getuigd. Of dat er niets in de krant stond over kinderen die verdwenen waren, dat kan dus niet zo zijn. Als belangenbehartiger van slachtoffers portretteert ze de slachtoffers als onbetrouwbaar. Wat zeg je daarop?

Sandra: Ongelooflijk, want er zijn honderdduizenden kinderen die gewoon niet geregistreerd staan - waar niemand iets van weet, die echt in het geheim leven, die mishandeld worden, die nooit het daglicht zien - die nauwelijks in leven worden gehouden en die doodgemarteld... - ik wil het niet zeggen - en gemarteld worden. En niemand heeft het door. Het gaat helemaal naar de top en zij hebben de beste doofpotmechanismen. We hadden toen een Soko^{*3}. De commissie die ons geloofde werd onmiddellijk teruggetrokken. Een van hen bleef maar lachen toen ik werd ondervraagd. Ze hebben het opzettelijk in de doofpot gestopt. Veel mensen praten over kasteel Wewelsburg. Ja, daar was ik ook. Maar ze zeggen dat ze er niets kunnen vinden. Er zijn daar schoonmakers van misdaadlocaties, en als er een politieagent is die zegt: "We hebben niets gevonden", dan is dat het. Het gaat erom dat kinderen het grootste handelsproduct ooit zijn. In termen van organen - ze gebruiken de foetussen voor crèmes, voor cosmetica, voor allerlei dingen. Sekstoerisme is het grootste probleem van allemaal. Ja, ze worden verhandeld en verkocht en het is echt allemaal onder de radar, het is een aparte organisatie onder overheidsbeleid.

Lois: Schokkend, ja, bedankt voor de uitleg. Ik heb in totaal 1024 gevallen van overlevenden beschreven in vier documentaires over ritueel geweld. En dezelfde rapporten blijven maar binnenkomen uit verschillende landen, keer op keer. Van slachtoffers die verschillende talen spreken. Maar wat het meest consistent is in alle rapporten is altijd de verklaring dat er hooggeplaatste mensen bij betrokken zijn die goed met elkaar verbonden zijn. Ellen Engel spreekt deze beweringen ook tegen omdat ze zegt dat geen enkele misdaad zo perfect kan

zijn dat hij niet onder de aandacht van het publiek komt. Wat zegt u als ooggetuige? Heb je ook hooggeplaatste mensen gezien?

Sandra: Ja, in België. Ik zag dat het helemaal naar boven gaat. En ik heb een aantal cliënten die ook hooggeplaatste mensen hebben gezien. Het punt is dat dit netwerk - er zijn dokters, vroedvrouwen, advocaten, politieagenten, rechters, politici, ambtenaren, het is er allemaal - zo'n geavanceerde infrastructuur heeft die loopt als een tweede netwerk onder onze normale infrastructuur. En niemand weet dat. Ze zijn zo verenigd, ze verdoezelen het zo erg dat een "normaal mens" het niet eens doorheeft. Dus Ellen Engel kijkt daar niet. Het is naïef om te denken dat iemand dat zou hebben gezien. Jeugdzorginstanties bemiddelen voor pedofielen. Destijds ging mijn zus naar de jeugdzorg en vertelde wat er was gebeurd. Er gebeurde niets. Deze mantel van stilzwijgen die elk slachtoffer krijgt. Het zit er diep in geprogrammeerd, het is het diepste overlevingsmechanisme. Maar de hele samenleving is geprogrammeerd om dingen te verdringen en te vermijden. Als een geesteszieke naar een kliniek gaat, werken ze er niet doorheen, ze zeggen: "Oh, kijk niet zo diep, dan ga je weer achteruit." Overal wordt vermindering gepropageerd. Het is dus duidelijk dat ze er niet naar willen kijken, dat ze zeggen: "Oh nee, ik beeld het me maar in, het is niet waar, alles is geweldig." Dit is een sociaal geprogrammeerd mechanisme geworden en is vooral de laatste jaren sterk geworden door het coronavirus. Ze hebben dit jarenlang getest op kinderen in deze sektes en nu voeren ze het door in de maatschappij.

Lois: Ja.

Sandra: Dat was de basis voor wat hier nu gebeurt, overal. En nu weten ze hoe het moet. De media is massahypnose. Ja, dus wat daar gebeurt is een heel ander verhaal.

Lois: Ja, heel erg bedankt voor deze uitleg, lieve Sandra.

Sandra: Graag.

Ik wens je veel, heel veel kracht en zegen voor je therapeutische werk met de slachtoffers.

Sandra: Ja, dank je.

Lois: Dag Sandra, dag, bedankt!

We willen nu graag overstappen naar Chantal Frei. Ze sprak ook veel over deze verwickelingen op hoog niveau. Ze is ook een overlevende van ritueel geweld. Ik zou zeggen: Clip uit!

Korte biografie van Chantal Frei:

Chantal Frei is een Zwitserse vrouw en overlevende van ritueel geweld. Ze is er erg op gebrand om mensen bewust te maken van satanisch ritueel geweld, zodat dit onderwerp bekend wordt bij het publiek en onze kinderen ertegen beschermd kunnen worden.

Chantal werd als klein kind ontvoerd en viel in de klauwen van een wrede satanische sekte. Daar werd ze dagelijks blootgesteld aan fysiek, psychisch en seksueel ritueel geweld in het kader van rituelen. Haar sektevader was een praktiserend satanist. In de cultus werden kinderen geofferd ter ere van Satan. Ze werd van jongs af aan misbruikt als seksslavin door verschillende groepen. Toen ze nog maar zes jaar oud was, besloten satanisten haar op te leiden tot een "Moeder der Duisternis"^{*4}. Dit betekende dat ze voor de andere kinderen in de sekte moest zorgen en hen moest voorbereiden op verder misbruik. Ze moest deelnemen aan ontelbare wrede rituelen en offers. Lange tijd was ze zich niet bewust van de donkere kant van haar leven, omdat ze een gespleten persoonlijkheid^{*5} had gekregen als gevolg van de martelingen. Op 30-jarige leeftijd kreeg ze een mentale en fysieke inzinking. Toen kwamen de herinneringen aan haar vreselijke ervaringen langzaam terug. Na jaren lukte het haar eindelijk om de sekte te verlaten en begon ze over haar ervaringen te praten.

Vandaag geeft Chantal interviews en maakt ze haar verhaal openbaar. Ze noemt veel van de daders bij naam die deelnamen aan de rituelen of er actief bij betrokken waren. Volgens haar zijn daar veel prominenten bij, zoals koningin Elizabeth II, koning Felipe van Spanje, Gérard Depardieu, Tom Cruise en Bill Clinton.

Ze schreef twee boeken over haar ervaringen met de titels "Ik praat!" en "Ik vraag". In 2023 lanceerde ze het project "50 stemmen van ritueel misbruik". Op de website 50voices.org beschrijven 50 overlevenden hun zeer persoonlijke ervaringen met satanistisch ritueel geweld. Ja, ik denk dat we verbinding hebben. Hallo, lieve Chantal, we zijn blij dat je vandaag bij ons bent.

Chantal: Hallo, lieve Lois, heel erg bedankt voor deze uitnodiging. Het is voor mij een grote eer om vandaag bij je te zijn en hierover te praten.

Lois: Geweldig, dank je. Lieve Chantal, als mensen horen dat "de herinneringen" pas geleidelijk terugkomen bij zulke vreselijke ervaringen, schakelen ze meestal meteen uit: "Dat kan niet waar zijn! Zulke vreselijke dingen, dat weet je als het gebeurt." Wat zeg je tegen deze mensen?

Chantal: Ja, dat is eigenlijk iets wat ik vaak hoor. Maar ik moet zeggen, dat is gewoon verkeerd. Omdat je echt slechte gebeurtenissen "vergeet". - Dus je "vergeet" ze als het ware in het dagelijks leven. Waarom is dat? Daarom wil ik jullie iets vertellen dat we allemaal al eens hebben meegemaakt of gehoord. Laten we zeggen dat iemand een ernstig auto-ongeluk heeft gehad. In de regel - niet altijd, maar in de regel - op het moment dat dit ongeluk gebeurt, dissocieert de persoon deze gebeurtenis - deze situatie - omdat het zo extreem erg is en op dat moment niet geïntegreerd kan worden.

Lois: Wat betekent "gedissocieerd"?

Chantal: Alsjeblieft?

Lois: Wat betekent "gedissocieerd"?

Chantal: Dus dat betekent dat de gebeurtenis die plaatsvindt quasi zoals buiten jou plaatsvindt. Je kunt het dus niet zelf integreren, je kunt het niet verwerken in het moment. Je begrijpt niet wat er gebeurt, maar het gebeurt toch. En daarom wordt dit proces "dissociëren" genoemd. En dat is eigenlijk een natuurlijk proces en ik zou zelfs zeggen dat het een overlevingsstrategie is die ingebakken zit in ons mensen, in alle mensen. En dan verdwijnt het niet zomaar, het gaat in het zogenaamde trauma-geheugen. En het trauma-geheugen wordt gevormd wanneer er hele, hele erge, dramatische dingen gebeuren. En het is pas veel later - meestal, soms is het dagen, maanden of in mijn geval was het jaren later - wanneer het eigenlijk weer aan de oppervlakte komt, dat wil zeggen, wanneer het geheugenverlies - dat zich eromheen heeft gevormd - wanneer het langzaam weer afbrokkelt en de herinneringen langzaam terugkomen, dan komt het terug in het geheugen. En dan heb je de mogelijkheid of de ruimte om er langzaam aan te werken. En dan herinner je het je weer, zelfs jaren later.

Lois: En dan zijn de details en alles ineens terug, je herinnert je alles?

Chantal: Ja, het komt naar boven. Dus je moet je voorstellen dat het een soort mand is en dat alle slechte herinneringen, dramatische ervaringen, er gewoon in gegooid worden. Want als het gaat om ritueel geweld - en daar hebben we het over - zijn er zoveel dramatische ervaringen en het wordt gewoon in een grote mand gegooid. En weet je, het is net als elke was, de ene herinnering komt naar boven en dan weer een andere en in het begin is het helemaal niet samenhangend, het heeft dus geen rode draad. En zo zijn het net kleine stukjes van een legpuzzel die je na verloop van tijd kunt samenvoegen. Maar dit ene stukje van de puzzel is eigenlijk gedetailleerd, maar je begrijpt misschien niet wat er in dit plaatje staat als je de anderen nog niet hebt kunnen toevoegen.

Lois: Oké. Ja, dat is ongelooflijk in de ware zin van het woord. Dan heb je zulke vreselijke dingen meegemaakt en mensen geloven je niet - omdat het gewoon zo ongelooflijk is dat deze gespleten persoonlijkheid echt bestaat, deze onderdrukking van herinneringen, dit geheugenverlies. Maar er zijn andere obstakels dat men jullie overlevenden niet gelooft. En dat is de ongeloofwaardigheid van de gebeurtenissen zelf. Dat hoor je van bijna alle overlevenden, dat de daders zelfs recht in hun gezicht zeggen: "Niemand zal je geloven, dat klinkt veel te gek." Guido Grandt gaf me onlangs een voorbeeld van een zaak waarbij een dader verkleed als Mickey Mouse een kind misbruikte. En toen het kind er vervolgens over sprak en zei: "Mickey Mouse heeft me verkracht", geloofde natuurlijk niemand het kind en

lachte de dader zich rot. Ja, Chantal, ik ga je een kort fragment laten zien van een video van de "Satanic Panic" beweging. Omdat ze daar over je praten. En dit is de beweging die zegt dat satanisch-ritueel geweld niet bestaat. De slachtoffers willen gewoon aandacht en verzinnen het allemaal of laten zich ompraten door therapeuten enzovoort. Laten we daar even naar luisteren.

"Chantal Frei - om het simpel te zeggen: wanneer de naam wordt genoemd - er zijn veel video's met haar, en we hebben zelfs een clip van een van hen in het openbaar laten zien op een van onze evenementen. Ik geef mensen altijd alleen deze passage: Zo zegt ze dat ze ritueel misbruikt is door "de drie tenoren"*6 en Peter Alexander tijdens een satanisch ritueel in de kathedraal van Barcelona. Ik denk niet dat ik nog meer over de zaak hoeft te zeggen. Is er nog iets echt belangrijks?"

Lois: Dus, lieve Chantal, jij en je verhaal waren een hele 30 seconden waard voor dit gremium en dan was het voor hen afgehandeld. Het kan niet zo zijn dat "The Three Tenors" en Peter Alexander je ritueel verkracht zouden hebben in de kathedraal van Barcelona. Dit brengt ons terug bij het onderwerp dat we zojuist met Sandra Rasch hebben besproken. Dat de overgrote meerderheid van de overlevenden spreekt over de betrokkenheid van prominente en elitaire mensen, die over internationale netwerken beschikken en elkaar zouden dekken. Dus Chantal, je krijgt meer dan 30 seconden om er iets over te zeggen.

Chantal: Ja, nou, je hebt het nu echt een paar keer gezegd. Het is zo onvoorstelbaar, het is zo onwaarschijnlijk. Het gaat dus eigenlijk verder dan het normale kader dat je echt moeite hebt om dit te geloven. En dat klopt, als je een kind bent en het meemaakt, wordt het je keer op keer verteld, het wordt je ingeprent: "Als je er ooit over praat, heb je er toch niets aan, want niemand zal je toch geloven." Het is echt zo'n deken. Dat is dus een soort bescherming voor de daders en dat is ook een van hun grootste wapens, dat de dingen die ze doen zo immens zijn en zo ver gaan dat je het je als normaal mens - of iemand die gewoon een normaal leven leidt - nauwelijks kunt voorstellen. Ja, maar zo is het nu eenmaal. Dus ten eerste wil ik echt zeggen dat ik er niet ben en dat ik niet over mijn ervaringen praat, zodat zoveel mogelijk mensen me geloven. Dus als Bernd Harder me niet gelooft, dan moet hij me niet geloven. Maar ik ben er om mensen echt aan te moedigen bij zichzelf te rade te gaan als ze zoiets horen: En wat als het toch waar zou zijn? Echt, ik kan iedereen die hier nu naar luistert en kijkt verzekeren dat - als je dit pad inslaat - je je heel snel zult realiseren dat dit helaas toch zo is. Helaas, helaas. Waarom helaas? Want op dit moment, nu we met elkaar praten, zijn er kinderen die dit meemaken. En als we niet opstaan en kijken en gewoon de hele tijd zeggen: "Oh, dat is onmogelijk", dan zullen deze kinderen dit blijven meemaken. En ik geloof dat het onze verantwoordelijkheid is, wij als samenleving, om te kijken - en ik ben hier om erover te praten omdat ik het heb meegemaakt - en ik wil jullie echt aanmoedigen om te kijken. Ja, en je zult echt het bewijs vinden dat dit waar is.

Lois: Ja, dank je, Chantal. Wil je ons kort vertellen wat je hebt meegemaakt in Barcelona? Bernd Harder wees het af omdat het blijkbaar niet mogelijk is.

Chantal: Ja, dus in Barcelona was het zo - ik neem natuurlijk aan dat prominente mensen deze hele "Sagrada Família"*7, die in het centrum van de stad staat, huurden of gewoon voor zichzelf reserveerden. - En dat was op 30 april en 30 april is de verjaardag van Satan en er werd een enorm, enorm ritueel georganiseerd. Dus aan de ene kant de verjaardag van Satan, aan de andere kant de voltooiing van mijn zogenaamde training als "Moeder der Duisternis" - wat we al eerder hebben gehoord. En in dit ritueel werd ik ook gewoon verkracht door beroemdheden - zoals Bernd Harder net zei - "de drie tenoren" en Peter Alexander. "De drie tenoren" stonden toen nog niet bekend als de "drie tenoren". Dus toen deden ze nog aparte optredens of concerten. Maar toen was het al een kwestie dat ze op een gegeven moment bij elkaar zouden komen. Op zulke evenementen heb ik dit keer op keer gehoord, wat er in de toekomst gaat gebeuren of welke plannen ze hebben. Ze waren

er dus alle drie en kwamen pas later bij elkaar. En dat is ook het geval op plaatsen waar mensen, d.w.z. prominente mensen, worden uitgenodigd die op dat moment misschien nog niet zo prominent zijn. Maar juist omdat ze deelnemen aan dergelijke rituelen, wordt hen vervolgens beloofd dat ze daarvoor dan hun carrière krijgen. En ik denk dat dat is wat er gebeurde met "de drie tenoren", want ik denk dat ze twee of drie jaar later beroemd werden.

Lois: Ongelooflijk. Ja, je zou het echt niet geloven als honderden en nu zelfs duizenden mensen niet precies dezelfde beweringen deden. Zoals ik al zei, heb ik net 1024 verslagen van overlevenden verwerkt in mijn documentaires - en dat is helemaal wreed. In 2022 waren er nog 27 meldingen van slachtoffers, in 2023 al 111 meldingen van overlevenden, in 2024 al 247 en dit jaar 640 nieuwe meldingen. Het is een exponentiële curve en dit tijdstip houdt niet op. Daarom had mijn vader dit briljante idee met Vetopedia, zodat overlevenden van ritueel geweld zich kunnen registreren op Vetopedia. Het is een soort Wikipedia, maar dan een vrije encyclopedie van tegenstemmen. Al deze rapporten kunnen worden verzameld en gepresenteerd in een grote internationale database. En dit platform is al beschikbaar in 21 talen. Chantal, ik heb gezien dat je je al hebt ingeschreven. Ik vind dat briljant. Wil je de andere overlevenden en ons kort vertellen hoe ze zich kunnen registreren of wil je ons je bericht laten zien?

Chantal: Ja, heel graag. Onder "Ritueel geweld" staan korte getuigenverslagen. Je kunt rechtsboven klikken op "Getuigenverslagen invoeren" en dan zijn er verschillende vragen die je kunt beantwoorden. Vertel eerst kort je levensverhaal, maar ook de plaatsen delict waar je dit hebt meegemaakt, de landen, welke daders je hebt gezien - als je dit wilt invoeren. Ik vind dit een briljant idee en ik wil echt alle survivors aanmoedigen die het aandurven om mee te doen. Je kunt het ook anoniem invoeren. Dit is eigenlijk om onze stem te verheffen, om te laten zien: "Hallo, we zijn niet alleen, we zijn hier. We verheffen onze stem en we zullen niet stoppen tot we gehoord worden." Dus ik denk dat we gehoord worden - dat geloof ik - maar we worden nog steeds genegeerd door de overgrote meerderheid. En dat is een manier om deze - wat is het woord ook alweer?

Lois: Vetopedia

Chantal: Ja, precies. En dat is een manier om er echt mee door te gaan - en er is geen gevaar voor jezelf als je je aanmeldt - en om voortdurend je stem te verheffen. Hiervoor wil ik moed maken.

Lois: Heel leuk, hartelijk dank voor je deelname en aanmelding. Je kunt de bronnen ook invoeren op Vetopedia. We zien je twee boeken hier, waar je ze kunt bestellen. Je kunt ook video's uploaden. Dat is iets heel bijzonders aan Vetopedia, dat de bronnen beveiligd zijn, want veel video's over ritueel geweld verdwijnen voortdurend van het internet! Voor veel andere slachtoffers hebben we deze video's al kunnen veiligstellen op Vetopedia, die al van andere platforms zijn verdwenen.

Ja, dus heel erg bedankt, lieve Chantal, dat je daar staat en gewoon doorgaat ondanks al deze aanvallen. Nu ook weer met Vetopedia! Ik dank je uit de grond van mijn hart voor dit gesprek.

Chantal: Hartelijk dank voor je inzet en voor je steun aan overlevenden van ritueel geweld. Hartelijk dank.

Lois: Graag gedaan.

Nu wil ik graag overschakelen naar Marcel Polte, die zich heeft beziggehouden met een groot aantal overlevenden van rituele geweld en voorlichting geeft over deze misdaden. Clip uit!

Korte biografie van Marcel Polte:

Na zijn rechtenstudie werkte Dr. Marcel Polte 15 jaar als advocaat bij internationale advocatenkantoren op het gebied van handelsrecht. Hij werkt nog steeds als advocaat. Naast zijn werk als advocaat had hij een aantal jaren een praktijk als niet-medisch behandelaar voor psychotherapie. Door deze activiteit kwam hij in 2017 in aanraking met het onderwerp satanisch-ritueel misbruik en heeft hij zich hier intensief mee beziggehouden.

Zijn onderzoek en talloze ontmoetingen met overlevenden van satanisch ritueel geweld hebben geresulteerd in drie boeken: "Dark New World Order Volumes 1 en 2" en "Uncle Sam's: An insiderrapport uit de hel van Monarch-Mind Control". Zijn boeken worden gekenmerkt door diepgaand onderzoek en uitgebreide referenties. Hij heeft ook de publicaties van overlevenden van ritueel geweld ondersteund met zijn voorwoord. Een focus van zijn werk is om te laten zien hoe satanisch-ritueel geweld in sektes en mind control programmering door geheime diensten zoals de CIA met elkaar verbonden zijn en worden toegepast. Wrede martelingen en misbruik worden gebruikt om gespleten persoonlijkheden te creëren bij kinderen en jonge mensen die zo geconditioneerd kunnen worden.

Lois: Hallo, Marcel Polte, kun je ons horen?

Marcel: Ja, ik hoor je heel goed.

Lois: Heel leuk, we heten je welkom op het 22e AZK. Het is geweldig om je hier te hebben.

Marcel: Dank je, Lois.

Lois: Je hebt de korte bijdragen van Sandra Rasch en Chantal Frei hier op het 22e AZK al gehoord. Je hebt zelf ook met veel overlevenden te maken gehad. Kun je in een korte presentatie samenvatten wat je hebt onthuld in je boeken over satanisch-ritueel geweld, kun je iets zeggen i.v.m. je bewijsstukken over de betrokkenheid van het leger en de CIA? En kun je iets zeggen over MK-Ultra-Mind Control en zo? En kunt u alstublieft kort uitleggen wat MK-Ultra en Mind Control is?

Marcel: Ja, heel graag. Dat zal ik doen. En ik ben blij dat ik de verslagen van Sandra en Chantal in een bredere context kan plaatsen. Ritueel misbruik en mind control*⁸ gaan juist over systematisch geweld dat niet alleen bestaat uit individuele handelingen, maar is ingebed in grotere structuren. In destructieve sektes, in geheime militaire programma's en in netwerken die generaties lang actief zijn. Ik onderzoek dit militair-satanische complex al vele jaren en documenteer hoe deze gebieden in elkaar grijpen. Mijn boeken vatten deze bevindingen samen. Alle bronnen en referenties zijn daar te vinden. En wat ik hieronder presenter is gebaseerd op de getuigenissen van overlevenden zoals Chantal en Sandra, maar ook op veel andere gespecialiseerde literatuur van therapeuten, vrijgegeven overheidsdocumenten en internationaal onderzoek. En ritueel geweld, het moet gezegd worden, is meer dan religieuze waan of sadistisch misbruik. Dit zijn opzettelijk gestructureerde gewelddaden die een occult of satanisch geloofssysteem volgen. En in cultfamilies wordt juist deze agenda van generatie op generatie doorgegeven. Kinderen worden vanaf hun geboorte in een slachtofferrol gedwongen, maar ook in een daderrol. Ze worden gemarteld, misbruikt en gedwongen om dieren of zelfs mensen te doden, zoals we zojuist hebben gehoord. Het doel hierachter is driedelig. Ten eerste, de vernietiging van de persoonlijkheid. Het extreme trauma versplintert de psyche van het slachtoffer. En ten tweede, hierop voortbouwend, het kneden van controleerbare persoonlijkheidsdelen, zogenaamde "alters" of innerlijke delen, die dan specifieke opdrachten uitvoeren. En ten derde, en ook belangrijk, de verbinding met de daderstructuur door het creëren van schuld bij de slachtoffers, maar ook angst en loyaliteit, op een kunstmatige manier. Op deze manier zijn de slachtoffers vanaf hun geboorte gebonden aan deze cultstructuren. En deze mechanismen worden al tientallen jaren beschreven in traumaonderzoek. Duitse en internationale experts zoals Michaela Huber en Dr. Alison Miller bevestigen dit patroon van gedwongen dissociatie*⁹, die regelmatig wordt waargenomen bij slachtoffers van ritueel geweld. Maar - en dit is heel belangrijk - het bestaan van ritueel geweld kan niet alleen worden bewezen aan de hand van getuigenverklaringen, maar ook aan de hand van gegevens.

De "Werkgroep Ritueel Geweld" heeft in 2005 en 2007 verschillende onderzoeken uitgevoerd onder psychotherapeuten in Duitsland. In totaal werden meer dan 200 gevallen als geloofwaardig aangemerkt. Hieronder waren 42 meldingen van moord. En de "Utah State Task Force on Ritual Abuse" bevestigde soortgelijke structuren in de VS al in 1992. Ten slotte – naast vele andere – het onderzoek van de "Onafhankelijke Commissie voor de verwerking van seksueel misbruik van kinderen" (UKASK) uit Duitsland uit 2016. Het evalueerde opnieuw de ervaring van 174 psychosociale professionals uit Duitsland die verklaarden te hebben gewerkt met slachtoffers van georganiseerd en ritueel geweld. Hiervan had 69 procent betrekking op satanische groepen. En deze cijfers bewijzen het: We hebben het niet over individuele gevallen, we hebben het over een internationaal terugkerend fenomeen dat al lang voordat het publieke aandacht kreeg, werd herkend in professionele contexten.

Om deze mechanismen van ritueel geweld te begrijpen, moet je ook de historische programma's van mind control kennen. In de jaren 1950 lanceerde de CIA het MK-Ultra project. Dit was een onderzoeksprogramma om het menselijk bewustzijn te manipuleren. MK-Ultra bestond uit meer dan 140 sub-projecten met experimenten op mensen waarbij drugs, voornamelijk LSD, hypnose, elektrische schokken, slaaptkort en sensorische deprivatie, d.w.z. prikkelonttrekking, werden toegepast. En het doel van dit alles was om controlemechanismen over geest en gedrag te ontwikkelen. Wat slechts wordt gesuggereerd in de officiële documenten over MK-Ultra, wordt door veel overlevenden in een rituele context gerapporteerd als een echte ervaring. En wat opvalt is dat ze dezelfde technieken gebruiken, dezelfde doelwitten en in sommige gevallen dezelfde groepen daders. Natuurlijk zijn er ook overlevenden van het MK Ultra programma zelf, dat nu "Project Monarch" heet. Mary Sparrow is één van hen. Haar verklaring is te vinden op de pagina "50 Voices of Ritual Abuse" (<https://www.50voices.org/>). Maar ook Cathy O'Brien en Katie Groves. En al in 1995 - dit is ook belangrijk - getuigden overlevenden van MK-Ultra in Washington DC voor het "Adviescomité voor menselijke stralingsproeven". Je kunt de protocollen nog steeds vinden. Dit is allemaal geen nieuw idee. Het cruciale punt is dat ritueel geweld en MK-Ultra geen afzonderlijke fenomenen zijn. Ze zijn verbonden door een gemeenschappelijke ideologie, satanisme als een systeem van macht en controle. En in beide contexten vinden we dezelfde basisprincipes terug, namelijk de totale onderwerping van het individu, ontmenselijking door extreem geweld en het creëren van werktuigen, d.w.z. mensen die bevelen uitvoeren zonder zich deze later te herinneren.

De psycholoog Dr. Corydon Hammond sprak al in 1992 op een conferentie openlijk over deze connecties in zijn zogenaamde "Greenbaum speech". Hij beschreef hoe satanische culten en programma's van geheime diensten hand in hand gingen om dissociatie op te wekken*9 en om deze persoonlijkheidsstructuren te programmeren voor bepaalde taken in de slachtoffers. Veel overlevenden melden daarom ook dat de daders verankerd waren in kringen van het leger en de geheime dienst, maar ook in de sektes - met andere woorden, ze hadden zagezegd twee gezichten van dezelfde ideologie. Een prominent voorbeeld - en ik weet zeker dat veel mensen de naam zullen herkennen - is luitenant-kolonel Michael Aquino, die ook hogepriester van de Tempel van Set was.

Lois: Volledige Satanist, ja!

Marcel: De basis van deze controle, kun je zeggen, is dissociatie, afsplitsing. Door extreme, meestal herhaalde trauma's splitst het bewustzijn zich uiteindelijk in afzonderlijke delen. En deze innerlijke delen kunnen dan nieuwe identiteiten, taken en triggers krijgen van de daders.

En heel kort over de belangrijkste methoden, hoe dit werkt, hoe het tot stand komt. Dit omvat "trauma inductie" door marteling, pijn, misbruik, elektrische schokken of bijna-doodervaringen zoals verdrinking, maar ook hypnose en suggestie. Het geheel wordt gecombineerd met symbolen, getallen of reeksen letters, zoals "alfabetcodes", waarna deze ontbering van prikkels, bijvoorbeeld in tanks of kamers, vergelijkbaar is met hoe het wordt afgebeeld in de serie "Stranger Things"; geïnspireerd op echte experimenten. Vervolgens worden drugs toegediend, vaak in combinatie met elektrische schokken, om de beïnvloedbaarheid te

vergroten. En dan is er ook nog de programmering door middel van rituelen, waarbij ouders een spiritueel niveau simuleren om dergelijke bovennatuurlijke machtsstructuren in de slachtoffers te implanteren. In mijn onderzoek vergeleek ik deze mechanismen vervolgens met vrijgegeven MK-Ultra documenten. En de basis is heel duidelijk gedocumenteerd.

Een centraal element van veel slachtofferverklaringen zijn ook zogenaamde zelfvernietigings- of zelfmoordprogramma's, die dienen om het slachtoffer permanent onder controle te houden en elke onthulling op deze manier te voorkomen. De programma's worden dan geactiveerd door triggers zoals sleutelwoorden of symbolen, bepaalde geluiden of muziek of contact met bepaalde mensen of instellingen, bijvoorbeeld in de context van therapie. Zodat wanneer het slachtoffer over zijn ervaringen praat, hij plotseling in paniek raakt of zichzelf pijn doet omdat een innerlijk deel geprogrammeerd is om de waarheid te beschermen. Andere rollen van deze innerlijke delen zijn dan verslaggevers, straffers of programmeurs.

Lois: Marcel, mag ik je even onderbreken?

Marcel: Graag.

Lois: We hebben muzikanten en acteurs gezien die allemaal zelfmoord hebben gepleegd. En dan denk je altijd: "Ze hebben nu roem, ze hebben geld. Waarom plegen ze nu zelfmoord?" Is er een verband met deze "zelfmoordprogrammering"? Dat ze misschien willen uitpakken en plotseling gaat dit programma af?

Marcel: Ja, dat is een zeer terechte vraag en ook een zeer belangrijke observatie, vooral bij beroemdheden, waar mensen zeggen, zoals je net zei: "Ze hebben rijkdom, ze hebben aandacht, ze zouden eigenlijk gelukkig moeten zijn, ook al is er zeker een zekere mate van stress mee gemoeid." Het kan zijn dat in bepaalde gevallen - vooral als er aanwijzingen zijn dat iemand wil uitpakken - dergelijke programma's worden geactiveerd. Natuurlijk is dit achteraf moeilijk te bewijzen. Toch denk ik dat dit vrij geïsoleerde gevallen zijn. Voor sommigen is het echt een sterk vermoeden, voor degenen die al hebben aangegeven dat ze over dingen willen praten of zelfs al bepaalde kritieke onderwerpen hebben aangekaart. In veel gevallen zal er echter iets anders achter zitten. En je moet jezelf afvragen: "Wat is dat grote innerlijke conflict dat deze prominente 'beroemdheden'*10 hebben dat uiteindelijk tot zelfmoord leidt?" Dit leidt echter tot nog donkerdere of even donkere kringen, waarin je jezelf moet afvragen: "Wat was de prijs van deze roem? En ontstaan er daardoor misschien gewetensconflicten, of zijn er misschien zelfs mechanismen die verder gaan dan deze mind control-technieken, zoals ik ze heb beschreven, om zulke mensen als het ware op een heel diep niveau tot slaaf te maken?" Het zou hier te ver voeren, maar het is een heel belangrijk punt.

Lois: Dank u, heel goed, ja.

Ja, laten we van het zelfmoordprogramma naar het grotere geheel gaan. Namelijk: dit zijn niet alleen overlevenden hier uit Duitsland of, zoals Chantal Frei, uit Zwitserland, maar ook uit vele andere landen, zoals Groot-Brittannië, de VS, Nederland, Australië en Zwitserland. In principe kun je zeggen dat er over de hele wereld rapporten zijn met vergelijkbare patronen - kort samengevat. In de meeste gevallen is de familie de dader. Misdaadlocaties zoals privévilla's, kerken, ondergrondse ruimtes, militaire faciliteiten of bossen worden genoemd. Dan is er nog mind control, mensenhandel, kinderporno, prostitutie en zogenaamde snuff films*11, maar ook connecties tussen deze lokale sektes, waar dit gebeurt, en internationale netwerken. En het geheel, deze structuren, overlappen dan weer met de georganiseerde misdaad, maar ook met staats- of militaire gebieden waar experimenten op mensen worden uitgevoerd.

Een voorbeeld dat Chantal Frei noemt is de connectie met de Amerikaanse militaire basis "Dagger Complex" in Darmstadt, waar ze dergelijke ervaringen had. Cathy O'Brien noemt bijvoorbeeld ook talloze militaire bases in de VS als plaats delict, evenals bijvoorbeeld NASA-faciliteiten.

Marcel: In mijn boek "Uncle Sam's" analyseer ik uitspraken van Katie Groves, die verslag doet van video's over haar ervaringen in een zogenaamde "snuff factory", waar moordfilms

met kinderen werden geproduceerd. Ze beschrijft hoe deze kinderen systematisch werden misbruikt, gemarteld en gedood in een ondergrondse faciliteit in Texas. En volgens haar verklaring stond de faciliteit onder controle van de CIA, die naar verluidt een internationale kinderhandel runde. Een "remote viewing experiment" dat ze liet uitvoeren kon het bestaan van deze faciliteit onomstotelijk bevestigen. En hoewel deze verklaringen, afgezien van het "kijken op afstand", moeilijk te verifiëren zijn, moet gezegd worden dat ze in veel details overeenkomen met de patronen van andere overlevenden, vooral in combinatie met rituele elementen, militaire context, maar ook complexe programmeermethodes. In sommige gevallen worden dezelfde of specifieke plaatsen delict of daders genoemd door overlevenden die elkaar niet kennen.

In de loop van mijn onderzoek heb ik ook een zogenaamd FOIA-verzoek, d.w.z. een verzoek om informatie onder de Amerikaanse Freedom of Information Act, ingediend bij de CIA. En toen vroeg ik om alle documenten te overhandigen die betrekking hadden op de eerder genoemde MK Ultra overlevende Cathy O'Brien. En het antwoord van de CIA is erg interessant. Deze luidde als volgt: "Het al dan niet bestaan van de documenten kan noch worden bevestigd, noch worden betwist. Het al dan niet bestaan van dergelijke documenten wordt momenteel zelf geclassificeerd en is dus beschermd tegen openbaarmaking." En als je over dit antwoord nadenkt, betekent het dat er officieel staat: "Er zijn natuurlijk dossiers, maar die kunnen om redenen van nationale veiligheid niet openbaar worden gemaakt." Anders hadden ze gewoon gezegd: "Geen gegevens gevonden". Dus "er is niets". En het feit dat er überhaupt iets is in verband met Cathy O'Brien is bijvoorbeeld een zeer sterke aanwijzing dat er iets met haar verhaal waar is.

Naast het psychologische en dit technische niveau moet ook gezegd worden dat de spiritueel-ideologische achtergrond een zeer centrale rol speelt. Veel daders zien zichzelf als onderdeel van een satanische of Luciferiaanse orde die macht wil verwerven door lijden, dood en onderwerping. Voor hen zijn deze rituelen meer dan alleen symboliek. Ze geloven in energie of kracht die verkregen kan worden door dit offer. En het is precies dit geloof dat generaties lang wordt doorgegeven binnen de cultfamilies en vervolgens wordt gecombineerd met een elitair wereldbeeld: Namelijk dat de uitverkorenen - vanuit hun standpunt - boven de andere mensen staan - die ze echter ook vrezen vanwege hun numerieke overwicht.

Lois: Ja.

Marcel: De gevolgen voor de slachtoffers, namelijk de slachtoffers van deze systemen, zijn ook belangrijk. Ze lijden aan de ernstigste gevolgen van trauma zoals complexe dissociatie psychologisch uitschakelen of afsplitsen - bijv. trancegevoel, gevoel van onwerkelijkheid. Een beschermende reactie van de hersenen, vaak veroorzaakt door stress of buitensporige eisen: , flashbacks - genoemd door Sandra en Chantal - van angststoornissen, dwangmatig gedrag. Er kunnen lichamelijke ziekten optreden als gevolg van deze jarenlange mishandeling. En vaak ook diepe identiteitscrises. En veel van de getroffen personen ontwikkelen daarom ook deze dissociatieve identiteitsstructuur, zoals bedoeld door de daders. Je hebt dus permanent zoveel innerlijke personen die ook naar buiten toe zichtbaar zijn. Dus als we het hebben over ritueel geweld en mind control - en ik kom langzaam aan het einde - gaat het niet alleen over het blootleggen van individuele gevallen, maar over de centrale vraag hoeveel deze machten weten over het menselijk bewustzijn en hoe ze deze kennis vervolgens misbruiken om een bepaald einddoel te bereiken. Namelijk de vestiging van een - vanuit hun gezichtspunt - satanisch wereldrijk. Het is heel belangrijk dat we onafhankelijk onderzoek hebben naar dissociatie*⁹ en op trauma's gebaseerde programmering en dat er veilige plekken zijn voor overlevenden. Maar ook de moed om over institutionele grenzen heen samen te werken, want zwijgen beschermt alleen de daders. Opheldering en bewustwording zijn de eerste stap in het doorbreken van deze cyclus. En mijn werk ziet zichzelf ook als een bijdrage aan een uitgebreidere opheldering van deze mechanismen. Ritueel geweld is geen marginale kwestie, maar een spiegel voor wat er gebeurt als geheime, occulte groepen ongemerkt hun invloed in onze samenleving uitbreiden.

Lois: Ja, precies.

Marcel: Het is daarom ook aan ons om beter te kijken, de slachtoffers serieus te nemen en ervoor te zorgen dat deze bevindingen het grote publiek bereiken. Dit bedreigt immers de vrijheid van elk individu. Ritueel geweld en mind control zijn, zoals al eerder in de lezing naar voren kwam, een uiting van hetzelfde destructieve idee: dat een mens gedomineerd en gebroken kan worden en dat zijn ziel overgenomen kan worden. En toch – elke waarheid die aan het licht komt - en dat is zagezegd het positieve aspect van het hele gebeuren – verzwakt dit systeem. Uiteindelijk begint verlichting wanneer we het onzegbare onder woorden brengen en wanneer overlevenden - zoals Sandra en Chantal - durven te spreken. En dat vereist platforms zoals deze. Dus nogmaals mijn dank aan jullie. En ik wil iedereen die luistert bedanken dat ze bereid zijn om te luisteren, maar ook om te kijken en hun ogen niet te sluiten. Hartelijk dank.

Lois: Ja! Dank je wel! Bedankt, Marcel, je hebt nu in een paar minuten echt een brug geslagen naar wat mijn vader aan het begin van deze conferentie heeft gezegd. Hij heeft zojuist, met ons decennialange onderzoek, laten zien hoe deze geheime structuren uiteindelijk geworteld zijn in het satanisme. En we hebben uit hun eigen mond gehoord dat ze een satanische wereldorde willen vestigen. Maar ze zijn in de minderheid. Wij zijn veel beter dan zij, als we ons dat maar realiseren! Als alleen het licht binnenkomt, zal deze hele criminele constructie instorten. En we staan op de rand van dat punt. En daarom: als jullie allemaal deze lezing en dit hele AZK verspreiden, zodat het echt licht wordt, dan zal deze satanische wereldorde instorten. Bedankt voor je strijd om deze wrede praktijken aan het licht te brengen.

Voor onze kijkers rijst nu ook de vraag: Hoe kan het dat zulke misdaden niet worden bestraft door de politie en veroordeeld door de rechterlijke macht? En ik wil graag overschakelen naar Uwe Kranz voor deze vraag.

Korte biografie van Uwe Kranz:

Uwe Kranz is politieagent, voormalig hooggeplaatst ministerieel raadslid en voormalig voorzitter van het Thüringer Staatsbureau voor strafrechtelijk onderzoek. Hij was een nationale expert bij Europol.

Als expert op het gebied van veiligheid en terrorisme publiceert hij regelmatig in verschillende media.

Uwe Kranz is al meer dan 50 jaar betrokken bij de strijd tegen georganiseerde misdaad, extremisme en terrorisme.

Tijdens zijn diensttijd wijdde hij zich vooral aan het beschermen van kinderen. Dit wordt duidelijk als je kijkt naar de gebieden waarop hij actief was in zijn professionele carrière: Hij was commissaris voor jeugdzaken, actief in misdaadpreventie, in de strijd tegen seksueel geweld tegen kinderen en tegen mensen- en orgaanhandel op nationaal en internationaal niveau en in het werk van criminele beleidsverenigingen.

Op zijn eigen website publiceert Uwe Kranz artikelen over onderwerpen als "Seksueel misbruik van kinderen" en "Mind Control".

Als criminalist geeft hij inzicht in de "Deep State" en observeert hij de huidige wereldgebeurtenissen tijdens zijn pensioen.

Hij brengt ook zijn ervaring en kennis in als lid en spreker op perssymposia georganiseerd door gerenommeerde verenigingen zoals "Axion Resist" en MWGFD e.V. ^{*12}. Deze werden opgericht om het welzijn van kinderen, vrijheid en de rechtsstaat te beschermen. Hier sprak hij onder andere over pedocriminaliteit, vroegtijdige seksualisering en kinderhandel.

Lois: Het is mij een bijzondere eer om deze ervaren criminalist, Uwe Kranz, hier op het 22e AZK te mogen verwelkomen.

Uwe Kranz: Aan mij de eer.

Lois: Leuk dat je er bent. Ja, u hebt een halve eeuw criminele ervaring in de strijd tegen seksueel misbruik van kinderen. U stond vooraan bij deze onderzoeken als politieagent, zelfs als hooggeplaatst ministerieel raadslid en als hoofd van de Thüringer recherche. Met andere woorden, zaken werden aan u gemeld en u onderzocht ze. Maar wat gebeurde er daarna?

Uwe Kranz: Het probleem is dat het bewijs eerst moet worden gepresenteerd, zodat de procedure ook naar het Openbaar Ministerie kan gaan en daar kan worden geaccepteerd, omgewerkt tot een aanklacht en voorgelegd aan de rechtbank. En helaas zijn er onderweg heel veel mislukkingen. Het is frustrerend als je iemand 's ochtends arresteert en 's middags weer tegenkomt. Ik heb dit als voorbeeld gegeven: 's morgens gevangen, 's middags vrijgelaten. We hebben bijvoorbeeld heel vaak het probleem dat de politie aankomt met een moordmisdrijf en dan een moord gaat onderzoeken. En dan, op weg naar het openbaar ministerie, wordt de moord dan een lichamelijk letsel met de dood tot gevolg. Dan heb je misschien een heel andere legale stof en heel andere problemen. Of wanneer je, zoals in de recente zaak, te maken krijgt met verkrachters die een groepsverkrachting hebben gepleegd en vervolgens vrolijk fluitend de rechtbank uitlopen omdat de rechter niet 100 procent kan uitsluiten dat het meisje misschien toch heeft meegedaan. Dus daar begint het allemaal een beetje onbetrouwbaar te worden. En er zijn veel mogelijkheden om de procedure stop te zetten of om te zetten in een psychiatrische opname enzovoort. Er is dus ergens een breuk in de zaak en helaas is dat het geval. Deze slachtoffers moeten zorgvuldig en serieus behandeld worden. Ze hebben het volste recht om door de politie en justitie correct te worden behandeld.

Lois: Dank u voor uw verklaring. Je hebt het ook over zogenaamde "pedocriminaliteit" en over connecties die tot in "hoge kringen" zouden reiken. Wat zijn uw waarnemingen?

Uwe Kranz: Ja, dus laten we van het volgende uitgaan: Ik heb altijd de Dutroux-zaak in mijn PowerPointpresentaties. U bent ongetwijfeld bekend met de zaak Dutroux. Een Belgische kinderlokker die elf kinderen vermoordde en twee uithongerde terwijl hij in de gevangenis zat. Omdat hij niets onthulde toen hij in de gevangenis zat en toen stierven de kinderen van de honger. Het was een vreselijke zaak. Een hele reeks getuigen heeft ongelukken gehad of is onder dubieuze omstandigheden overleden of wat dan ook. En de zaak Dutroux heeft al aangetoond dat alle lagen van de samenleving betrokken waren bij deze kindermisbruikringen. Dus ging het recht naar de top in de politiek, recht naar de top in cultuur, televisie en de media. Het proces was synoniem met wat het kernprobleem is. Of het nu Epstein is of niet, het is precies hetzelfde. Bij Epstein hebben ze ook connecties tot aan de top in de politiek, showbusiness, openbare aanklagers - de hel weet wat - hoge ambtenaren en politici. Ze deden hetzelfde met "Diddy" Sean Combs, die ook bekend is. Hij heeft nu vier jaar en twee maanden "gevangen". Dit is eigenlijk een onschuldige veroordeling omdat het hele gebied van de georganiseerde misdaad er gewoon uitgesneden is. Ze zeiden, we stoppen hiermee, nu veroordelen we hem alleen vanwege die ene mishandeling van zijn vriendin of zijn vrouw. En het hele proces werd teruggebracht tot een klein onderdeel. In veel gevallen zijn dergelijke procedures daarom opzettelijk gefragmenteerd. In 1995 hadden we een grote rechtszaak in Engeland. Dat werd ook mogelijk gemaakt door de bank, de politiek, de media, grote magnaten en wat al niet meer. In de loop der jaren werd het proces steeds kleiner en uiteindelijk was er niets meer over. Uiteindelijk waren dit kleine procedures - ze worden uit elkaar gerukt en in hapjes verdeeld, om het zo maar te zeggen, in juridische hapjes, en dan blijft er niet veel substantie over. Dit wekt natuurlijk de verdenking dat hier invloed wordt uitgeoefend. Dat kan niet zomaar worden weggewuifd.

Lois: Realiseerde u toen dit principe - zoals het gebeurde met Epstein, Dutroux, P. Diddy enzovoort - in jouw regio, deze principes?

Uwe Kranz: De principes zijn overal hetzelfde, ongeacht het land. Je moet ervan uitgaan dat dit seksueel misbruik van jonge kinderen, meisjes en tieners overal in Europa en de wereld plaatsvindt. Als je bijvoorbeeld kijkt naar NCMEC - het Amerikaanse centrum voor het melden van vermiste en misbruikte kinderen - dan had het hier vier of vijf jaar geleden nog 50.000 zaken. Nu hebben we 205.000 gevallen die elk jaar bij ons worden gemeld.

Lois: Waanzin!

Uwe Kranz: Maar we zijn een klein lichtje. Als je wat het NCMEC rapporteert vergelijkt met Azië, met India, met Pakistan, dan zitten we bijna in de miljoenen. Dat toont dus duidelijk aan dat het een wereldwijd probleem is, niet alleen een Duits probleem, niet alleen een Belgisch probleem of wat dan ook.

Lois: Ik heb ook gehoord dat er veel officiële studies zijn over sektemisbruik. Kunt u in korte zinnen uitleggen wat er officieel is bekendgemaakt?

Uwe Kranz: Er zijn genoeg studies. Geloof me, juist op dit gebied zijn er talloze studies. Ik heb zelf twee studies geschreven voor het Europees Parlement, 2020 en 2021, waarin ik het geheel heb samengevat. En ik zei: "Oké, wat kunnen we beter doen? Wat kunnen we makkelijker maken? Waar kunnen we beginnen?" - En precies het tegenovergestelde is gebeurd. Er is een ander centrum opgericht, een centrum om seksueel misbruik van kinderen tegen te gaan. Dat was het. Nu hebben we een centrum naast Europol en, en, en. We hebben overal commissarissen en we hebben overal studies. In 2011 was er een prachtig onderzoek naar de invoering van EU-richtlijnen om seksueel misbruik van kinderen te bestrijden. En het is geëvalueerd in 2016. Het is een goed onderzoek. Er was nog een onderzoek door WeProtect. (<https://www.weprotect.org/>) Het was ook een goed onderzoek dat bijgewerkt en geïmplementeerd had moeten worden. Je moest er gewoon iets van maken! Ze deden een onderzoek, het was geschreven, het was leuk om te lezen, mooie foto's, mooie afbeeldingen en tralala. Maar de implementatie is meestal een probleem. Er ontbreekt dus niet alleen onderzoek naar het donkere cijfer, maar er is ook een gebrek aan politieke wil om deze kwesties intensief aan te pakken. Er is niet zozeer een gebrek aan wetten, er is zeker geen gebrek aan studies. Nee, je moet het doen! Je moet het doen en je moet het willen doen!

Lois: U hebt het ook vaak over seksuele voorlichting voor jonge kinderen in crèches en scholen. Wat kunt u daarover zeggen?

Uwe Kranz: Ja, seksuele voorlichting voor jonge kinderen is een speciaal gebied dat me eigenlijk bijzonder heeft geschokt, omdat het ontwikkeld is door de WHO^{*13}, samen met het "Duitse Federale Centrum voor Gezondheidseducatie". Sinds 13 februari van dit jaar (2025) heet het "Federaal Instituut Volksgezondheid". Het heeft nog meer rechten, nog meer mogelijkheden en kan nog meer doen, met name tot en met klimaatbescherming. En deze twee werkten samen om deze richtlijnen te creëren over hoe jonge kinderen "seksueel opgevoed" moeten worden. Het basisidee hierachter is eigenlijk dat een kind - nadat het geaborteerd kan worden tot aan de geboorte, dat is één kant ervan - direct na de geboorte als seksueel wezen wordt bestempeld, dat ook op elk moment misbruikt kan worden. En dat is zo gek dat je het je niet eens kunt voorstellen. En het ergste is dat deze BZgA-richtlijnen van de WHO gebaseerd zijn op wetenschappelijke bevindingen.

En kijk nu eens naar de wetenschappelijke bevindingen en zie waar dat vandaan komt. Het komt van Kinsey. De man die in de jaren 60 het beruchte Kinsey-rapport schreef over de bevrijding van mannen en vrouwen. Vanaf dat moment ging het eigenlijk gestaag bergafwaarts. In die tijd werd al de term seksuele vrijheid bekend gemaakt. Onverschilligheid tegenover kinderen en seks met kinderen is mogelijk en gebruikelijk en is toegestaan. Fecaal taalgebruik werd geïntroduceerd. En deze persoon, Kinsey, voerde een reeks testen uit. En ik heb een serie tests gezien waarbij een vierjarig kind 24 uur lang werd mishandeld om 27 orgasmes te krijgen. Dat moet je je voorstellen. Hij beschreef een orgasme telkens als het

kind gilde, schreeuwde, stuip trekkingen kreeg - een vierjarig kind 24 uur lang martelen tot er een soort fysieke reactie optreedt - en deze fysieke reactie dan definiëren als een orgasme. En dan degenen die het deden, die de kinderen mishandelden, sommigen van hen waren pooiers, sommigen waren gevangenen die vrijkwamen. Dat moet je allemaal onderzoeken en filteren. En dan zeg je tegen jezelf: "Hallo, wat is dit? Wetenschappelijke kennis?" Dat is pure kindermisbruik, pure seksuele geweld tegen kinderen onder het mom van onderzoek. En toen had hij juiste leerlingen. Kinsey had de Kentler als volgende. Er was het Kentler-rapport. Toen was er Sielert. En toen was er nog een, nu meer recent. Ze komen allemaal uit dezelfde ideologische stal. Je moet erover nadenken.

Kinsey is begonnen. Daarna "veroverden" ze de universiteiten en hogescholen en gespecialiseerde opleidingscentra. En nu komen er generaties van dergelijke sociaal psychologen en cultuurpsychologen en wat dan ook... De een na de ander wordt uit de grond gestampt en ze bezetten overal welzijnkantoren en schoolbesturen en gaan door met hun werk in de geest van deze training.

Lois: Waanzin!

Uwe Kranz: Naar mijn mening is dat absoluut onbegrijpelijk. En als je dan kijkt naar wat deze richtlijnen vereisen - van nul tot vier jaar moet het kind seksuele masturbatie leren. Van nul tot vier jaar! Ik vraag me natuurlijk af welke opvoeder dit doet en hoe hij het doet. En in Schwäbisch Hall hebben we onlangs 17 kinderdagverblijven gehad die persoonlijke lichaamsverkenningstations hebben opgezet in het kinderdagverblijf. De ouders waren helemaal verbijsterd! Ze wisten er niets van. Ze waren ook niet op de hoogte. Dus als dit seksuele voorlichting voor jonge kinderen is, dan is het in feite niets meer dan de vernietiging van het gezin. Dit is een vernietiging van het gezin. De kern van een staat, de eikel van een staat, is een gezonde familierelatie. Er is een vader, er is een moeder, er is een kind, dat is alles. Er zijn twee geslachten, twee keer basta. Ik ben al extreemrechts. Ik weet het. Er is nog iets mooiers, er is wat Monika Gruber ooit zei: "En als we een ouder1 en een ouder2 hebben, dan hebben we straks karkas1 en karkas2 voor de opa en oma. Komt dat misschien ook?" Dat is natuurlijk een grapje, maar het is een feit dat het de hele zaak ontmenselijkt.

Lois: Ja, precies.

Uwe Kranz: Het is niet langer een humaan niveau en niet langer waardig - vooral niet voor het kind. Het kind heeft ook waardigheid. Je moet ook hun rechten beschermen. En kinderen moeten echt worden behandeld als wettelijke onderwerpen en niet als iets dat zomaar aan en uit kan worden gegoooid.

Lois: Ja! Bedankt voor het commentaar.

Uwe Kranz: Er was dus één positieve benadering in het hele bedrijf. Dat was de universiteit van Bielefeld. Ze voerde een grootschalig onderzoek uit naar deze Kinsey, Kentler en Co. en ontdekte dat het over de hele linie kindermisbruik was, seksueel misbruik. Dit was een zeer criminele organisatie die zich nu over het hele trainingscentrum heeft verspreid, waar sociale psychologen, psychologen, schoolhoofden en dergelijke zijn opgeleid. En dat gaat alsmaar door. Dus het komt steeds vaker voor. En daarom is het niet verwonderlijk om vandaag de dag in opvoedkundige tijdschriften te lezen: Het is heel normaal dat kinderen zo worden behandeld en opgeleid dat ze vanaf hun zesde tot negende seksueel contact moeten hebben. En elkaar fysiek betasten en stiekem overal kleine knusse hoekjes inrichten waar de kinderen zich kunnen terugtrekken.

Lois: Dit is allemaal weer een spelletje dat de daders in de kaart speelt.

Uwe Kranz: Ja... Het spijt me, ik heb geen goed nieuws. Dit zijn slechts negatieve ervaringen die ik heb gehad. Ik heb het grootste deel van mijn leven gevochten om seksueel geweld tegen kinderen als misdrijf strafbaar te stellen.

En dit is eindelijk, eindelijk, eindelijk afgedwongen in Duitsland in 2021 na een jarenlange strijd om het strafbaar te stellen. En dat duurde van 2021 tot 2024, maar toen kwam de heer Buschmann - zo heette hij toen, de liberale minister van Justitie - en draaide het terug. Nu is het weer een overtreding. Dus dat is ook geen grote winst. Dus alle formuleringen die het

Ministerie van Justitie gebruikt om uit te leggen waarom men dit strafbaar feit als een misdrijf heeft teruggedraaid, zijn naar mijn mening een blijk van onvermogen.

Lois: Ja, dat is echt een blijk van onvermogen. Hartelijk dank voor uw inzet voor de kinderen en vooral voor het openbaar maken van deze misstanden. Dat is zo belangrijk.

Uwe Kranz: Dat moet gebeuren.

Lois: Bedankt dat u de tijd genomen hebt, ook al bent u nu op reis. Uw verklaringen hebben ons echt geholpen om een duidelijker beeld te krijgen van dit probleem.

We wensen u het allerbeste voor uw toekomstige werk, zelfs met pensioen. U bent nog steeds goed bezig! Bedankt voor uw geweldige ophelderingswerk. We houden van u!

Uwe Kranz: Dank u. Dus ik kijk ernaar uit om de volgende keer bij jullie te zijn! Dan zal ik er ook zijn!

Lois: Ja, je bent altijd van harte welkom!

We gaan nu naar een al even onverschrokken strijdster die zich inzet in de strijd tegen ondertoezichtstelling, ritueel geweld en kinderhandel. Clip start!

Sabine McNeill: Sabine McNeill studeerde informatica en wiskunde en werkte 15 jaar bij CERN^{*14}. Daarna werkte ze als organisator van evenementen, softwareontwerper, webuitgever en wiskundig kunstenaar.

In Londen deed ze vrijwilligerswerk als "McKenzie Friend", wat gelijk staat aan een juridisch adviseur voor leken. Daar kwam ze in contact met slachtoffers van ritueel misbruik en ondertoezichtstellingen, die door justitie niet werden geholpen, maar juist schade werd berokkend.

Sabine McNeill begon deze zaken op internet te publiceren. Ze voerde campagne voor kinderen die door de staat bij hun ouders werden weggehaald en stelde deze kwestie zelfs aan de orde in het Europees Parlement.

"Daarom zijn we hier vandaag. We zijn hier om hulp in te roepen. Er zijn kinderen die schreeuwen om gehoord te worden. Als jij deze kinderen niet hoort schreeuwen, wie dan wel?"

In totaal begeleidde ze ongeveer 50 gevallen van kinderonttrekkingen. De bekendste was de "Hampstead case", waarin ze video's publiceerde met getuigenissen van de kinderen Alisa en Gabriel. Daarin getuigden de kinderen dat hun vader een satanische sekte had georganiseerd die regelmatig kinderen misbruikte en vermoordde. Ze beschreven ook hoe hun vader hun handen leidde bij de moord op baby's.

Meisje: "Onze vader leert mij en ons dit, omdat we het zelf niet kunnen. We zijn niet sterk genoeg om het hoofd van een baby af te hakken. Hij hoeft alleen maar het mes vast te houden en zijn hand op onze hand te leggen om ons te helpen het hoofd van een baby af te snijden, omdat hij het net aan het leren is. Hij geeft mij en Gabriel les."

Man: Ondanks deze verklaringen veroordeelde de rechterlijke macht de vader niet, maar nam de rechtbank de kinderen weg bij de moeder en kende de vader het exclusieve gezag toe.

Later zorgde dezelfde rechter in de Schotse misbruikzaak van Hollie Greig ervoor dat de vader, die beschuldigd werd van misbruik, niet werd veroordeeld. Er waren echter overlappingen met de zaak Hampstead, niet alleen wat betreft de rechter, maar ook wat betreft de daders.

Zelfs na de uitspraak in Hampstead bleef Sabine actief, verzamelde tienduizenden handtekeningen voor petitie's en documenteerde bewijsmateriaal. Ze stelde ook de door de moeder opgestelde lijst van 175 daders ter beschikking. Dit bracht de daders in moeilijkheden, die uiteindelijk een strafrechtelijke klacht tegen haar indienden. Op 73-jarige

leeftijd werd ze veroordeeld tot een lange gevangenisstraf van negen jaar en ongeveer vier jaar later werd ze gedeporteerd naar Duitsland. Veel van haar websites werden gesloten. Ondanks de pesterijen in de gevangenis gaf Sabine niet op: Ze blijft medestrijders steunen in de strijd tegen kindermisbruik en kinderhandel.

Lois: Hallo, hallo Sabine. Ik geef je een knuffel!

Sabine: Hallo, Lois. Bedankt dat je naar me wilt luisteren.

Lois: Ja, wat een eer dat we je vandaag mogen spreken op de 22e AZK! Je hebt talloze slachtoffers van satanisch-ritueel misbruik begeleid en ook een aantal van hen doorverwezen voor mijn films. Je hebt moeders in de gevangenis ontmoet van wie de kinderen zijn afgenomen. Je hebt voor deze moeders gevochten en je vecht nog steeds als een leeuw voor deze moeders en kinderen. Vertel ons kort over je ervaringen!

Sabine: Ja, het is moeilijk omdat ik niet weet waar ik moet beginnen. De eerste slachtoffers die ik ontmoette hadden helemaal niets met kinderen te maken. Er waren mannen in het House of Lords het Hogerhuis van het Britse parlement: waar ik evenementen organiseerde. Eerst kwamen de slachtoffers van banken en rechtbanken. En toen kwamen over het algemeen vrouwen en toen kwamen de kinderen, die het ergste van alles rapporteerden. En daarvoor was het allemaal zo slecht. Ik zal nooit vergeten hoe een Roemeense maatschappelijk werker beweerde dat een Portugees gezin met vijf kinderen niet in aanmerking kwam, wat ze - laten we zeggen - verontschuldigde. En dat was zo zielig en zo idioot en zo hypocriet. Je kunt gewoon niet kijken zonder iets te doen.

Als ik je over mijn ervaringen zou vertellen, was de ergste misschien wel het gesprek met een vrouw die haar zogenaamde "bye-bye meeting" had met haar kleine baby. En toen had ze een zogenaamde laatste ontmoeting voordat het haar werd afgenomen. Het is dus zo onbeschrijflijk hypocriet. En het is een schijnvertoning, het is grotesk. Ja, ik weet niet eens welke woorden ik moet gebruiken. Het is dus moeilijk te zeggen wat het ergste is. Hoe moeten misdaden worden gecategoriseerd? Naar het aantal kinderen? De wreedheid die kinderen wordt aangedaan of de wreedheid die ouders wordt aangedaan? In de absoluut wrede ervaring van gevangenschap, waar de zogenaamde officieren gewoon hun macht misbruiken omdat ze de kans hebben en alles doen behalve wat ze zouden moeten doen en wat gepredikt en geëist wordt, theoretisch gezien. Het is zo erg dat je het alleen maar mentaal kunt interpreteren, verontschuldigen en verklaren.

Lois: Je vertelde me over een andere moeder van wie vier kinderen waren afgenomen en de vijfde uit de gevangenis was gehaald.

Sabine: Nou, ik zag haar toen ze zwanger was in de gevangenis. Toen ze vrij was, schreef ze me - omdat er een "Email-a-Prisoner" service is - dat de baby ook van haar was afgenomen.

Lois: Ook de vijfde?

Sabine: Ja.

Lois: Ai, ai, ai.

Sabine: Tot de zaak Hampstead was het ergste geval een Nigeriaans gezin met zeven kinderen. Alle kinderen werden meegenomen. Met deze idiote procedures in zogenaamde familierechtbanken die geheim worden gehouden. Dus daar mag geen pers komen. En dat is al tientallen jaren zo. En de zevende werd geboren in de gevangenis. En ik had ook contact met de Amerikaanse moeder die in de cel ernaast zat, wiens kind in Londen was gebleven. En nadat zij was geëxporteerd, ondanks al mijn hulp. De Amerikaanse vrouw ervoer precies wat de Nigeriaanse vrouw ervoer. En zoals de maatschappelijk werker zei: "Ja, je zult hem nooit meer zien." En het "mooie" was dat de oudste dochter in het gezin misbruikt werd door de zoon van het pleeggezin. De volgende dochter vertelde haar moeder dat ze 's avonds altijd naar donkere evenementen wordt gebracht waar alleen mannen zijn. En de jonge zoon vroeg zijn moeder wat pedofilie was.

Lois: En wat gebeurde er toen je in de gevangenis zat?

Sabine: Nou, toen ik in de gevangenis zat, had ik de petitie gepubliceerd. En toen had ik 16.000 handtekeningen en meer. En ik had ook meer dan 100.000 views op de website die ik voor de kinderen had gemaakt. Ik bouwde individuele websites voor de ergste gevallen. En dus was ik relatief bekend. En dit is de tas met alle kaarten die ik kreeg, die ik gebruikte

om mijn celwand te versieren. Het is me nooit gelukt om er een ketting van te maken. Maar ik wilde ze natuurlijk niet weggooien.

Lois: Oh, Sabine, we zijn blij dat je deze aanmoediging hebt ontvangen en je zult die blijven ontvangen. Ik was helemaal geschokt toen ik live zag hoe zo'n baby is weggenomen. Ik zal het je kort laten zien.

Clip:

Man1: "Dus, je hebt precies één optie op dit moment. Je moet hem overdragen aan het ambulancepersoneel en dan kun je je weg vervolgen met je vrienden en familie die daar zijn. Of ik neem het je af en je gaat naar de gevangenis. Je moet deze beslissing nemen. Je moet het nu doen." Ik laat hem niet gaan. Oké. Oké. Laat hem alsjeblieft gaan zodat hij niet gewond raakt, oké? Kom even hier. Oké." "Ik liet hem gaan. Ik liet hem gaan!" Nee, ze gaat naar de gevangenis. "Ik wilde alleen maar zeggen dat ik het niet kan, maar ik liet hem zijn gang gaan." "Doe je handen achter je rug." Ze deden de deur van de ambulance dicht. Dat was het laatste wat ik zag." "Ze ontvoeren mijn kleinzoon." Nee, stap in de auto. Stap in de auto. Het is al goed." "Ik wil afscheid nemen."

Man2: "Het is oké. In de auto. "Ik wil afscheid nemen." "Je maakt het alleen maar erger." "Elk kind is ongeveer een miljoen dollar waard voor de staat."

Lois: Dus dit is de opa van de baby.

Sabine: Het is zo gemeen en zo slecht. Ik bedoel, "ze doen gewoon hun werk", toch? Het is hetzelfde als onder de nazi's, zoals je het kunt uitleggen. Ze voeren alleen bevelen uit en zijn zo robotachtig geworden. Ze hebben geen eigen emoties. Ze weten niet meer wat juist is.

Lois: Ja. Dat komt van de top. Al deze kinderhandel wordt gesteund. Kun je dat ook bevestigen?

Sabine: Ja, ja, van bovenaf, op welk niveau dan ook. De maatschappelijk werkers kunnen het niet zonder de politie. De politie kan het niet zonder de rechtbank.

Ja. Je bent een getuige die dit alles van dichtbij heeft meegemaakt.

Sabine: Dat zou je kunnen zeggen.

Lois: Ja, we willen je echt heel erg bedanken voor je inzet voor deze moeders en kinderen. We hebben een platform opgericht, Vetopedia, waar deze moeders zich kunnen registreren en de ondertoezichtstelling van hun kinderen kunnen registreren. Zodat we het systeem erachter steeds beter kunnen begrijpen. We zouden het natuurlijk heel fijn vinden als je dit in je netwerk bekend zou willen maken, lieve Sabine.

Sabine: Ja, het is ongelooflijk wat jullie doen. Het is echt, echt geweldig. Bedankt voor het luisteren.

Lois: Ja, heel erg bedankt voor je inzet voor deze moeders en kinderen! Dat is echt geweldig. We zullen dit zeker bekendmaken, lieve Sabine McNeill. En we houden van je.

Sabine: Dank je. Ik dank jou ook. Ik heb ongelooflijk veel respect voor alles wat je hebt gedaan en nog doet. En bewondering.

Ja. Je bent net als wij. Je bent zo onbevreesd en dapper. Dat is ongelooflijk. Is er nog iets dat je tegen het publiek in het AZK wilt zeggen? Is er nog iets?

Sabine: Het AZK draait om censuur. En ik hoop maar dat wat mij is overkomen met al het werk dat ik online heb gezet, niemand anders overkomt. Het heeft mij en de slachtoffers zoveel schade berokkend. Censuur is gewoon verplaatst naar het digitale niveau. En het is erg, erg, erg wat er gebeurt. Het is gewoon dat je je dat over het algemeen niet kunt voorstellen. Je wilt niet vertrouwd raken met negatieve gevoelens en ervaringen.

Lois: Ja, klopt, al je homepages zijn gewoon van het internet gehaald. Al je werk voor de slachtoffers is vernietigd en gewist. Dat is zo erg.

Sabine: Helaas, ja.

Maar het komt aan het licht, het komt in de openbaarheid, lieve Sabine. En het hele AZK zorgt ervoor. **Sabine:** Ja? Ja!

Lois: Sabine is al 81 jaar oud en heeft zoveel geleden in haar leven. Het was echt goed dat ze dit gewoon met ons kon delen. En dat raakte me echt.

En nu willen we graag verder gaan met een recent geval dat op Vetopedia is ingevoerd, namelijk door Corinne Ioli. Haar kinderen werden haar afgenomen.

Korte biografie van Corinne Ioli:

Vetopedia geeft de mensen een stem wanneer men hen het zwijgen wil opleggen. Dit is vaak het geval als het gaat om ondertoezichtstellingen van kinderen. Vooral alleenstaande moeders zijn soms verbijsterd door een rechtssysteem dat hun kinderen met volle kracht van hen heeft weggerukt. Volgens officiële statistieken worden alleen al in Duitsland elke dag gemiddeld 100 kinderen van hun ouders gescheiden. Vetopedia geeft hen nu de kans om hun zaak bekend te maken. Een moeder die deze kans heeft aangegrepen is Corinne Ioli.

Corinne Ioli is Zwitserse. In 2019 werden haar twee dochters met geweld van haar afgenomen. Acht mensen, waaronder politieagenten en medewerkers van de KESB ^{*15}, drongen hun huis binnen en namen de kinderen mee naar een tehuis. De vader van de kinderen, van wie Corinne Ioli gescheiden leeft, diende een klacht tegen haar in. De redenen waren ongegronde beschuldigingen, die allemaal werden weerlegd door gespecialiseerd personeel. Tot op heden negeert de Zwitserse rechterlijke macht echter de onweerlegbare bewijzen door alle instanties heen en steunt de vader van de kinderen, die probeert de moeder in een hoek te drijven door middel van een strafrechtelijke procedure.

Dit werd voorafgegaan door een verandering in het gedrag van de meisjes ten opzichte van de vader van de kinderen toen ze nog bij hem en de moeder woonden. Ze weigerden elk lichamelijk contact en verzetten zich tegen de toenaderingen door te krabben, bijten en slaan. Tegelijkertijd ontwikkelde de vader pedofiele neigingen. Deze incidenten hebben ertoe geleid dat Corinne Ioli van de vader is gescheiden. Hij gaf haar vervolgens aan voor het in gevaar brengen van het welzijn van de kinderen.

Niemand reageerde op de alarmerende neigingen van de vader of deed onderzoek. Integendeel. De verzorger in het tehuis waar de kinderen woonden, gaf het volgende commentaar: "Zelfs als een vader zijn kinderen misbruikt, houden ze nog steeds van hem" en "De meeste mannen hebben pedofiele fantasieën, het komt zelden tot de daad". Deze verzorger is nu de nieuwe partner van de vader. In 2021 kreeg ze het voor elkaar dat de moeder een algeheel contactverbod opgelegd werd, dat nog steeds van kracht is. Als gevolg daarvan ontnam de rechter de moeder de voogdij en gaf deze aan de vader. In september 2024 verhuisde de vader met zijn nieuwe partner en de twee meisjes naar Zweden.

Corinne Ioli vecht vandaag de dag nog steeds voor haar rechten als moeder. Ze doet voorlichtingswerk en onthult de praktijken achter onrechtmatige ondertoezichtstellingen van kinderen. Je kunt meer informatie vinden op haar website

www.kinder-zurueck-nach-hause.ch en www.MamaLoveCollection.com

Lois: Hallo, lieve Corinne.

Corinne: Hallo, lieve Lois.

Je bent echt stomverbaasd als je dat hoort. Hoe kan zoiets gebeuren?

Corinne: Zulke zogenaamde verdraaide plaatsingen verwijzen naar het "Parental Alienation Syndrome", PAS. PAS werd opgericht door Richard Gardner, die zelf pedocrimineel was. PAS stelt dat als een kind de vader afwijst in de context van een ouderlijke scheiding en/of zelfs vertelt over seksueel geweld door de vader - zo zegt PAS - het kind liegt. De moeder zou het op deze manier gemanipuleerd hebben. De moeder-kindrelatie was te hecht, bijna symbiotisch, en daarom zou het kind bij de moeder moeten worden weggehaald, bij de vader worden geplaatst en het contact met de moeder worden verbroken.

Onze zaak bevat alle elementen van PAS. Het pedo-thema in de vorm van pedofiele fantasieën. PAS wordt echter ook gebruikt als er onomstotelijk bewijs is van verkrachting van het kind door de vader. Het is belangrijk om te beseffen dat de omvang van kinderverkrachting monsterlijk is. Vooral in familieverband, dat wil zeggen herhaaldelijk, gedurende vele jaren. We weten ook dat van elke duizend beschuldigingen van kindermisbruik er slechts twee worden verzonden. Dit was een onderzoek van het Franse

ministerie van Justitie. De mythe dat moeders misbruik uitvinden, blijkt een duidelijke daderbeschermingsstrategie te zijn.

Ah, oké. Dus dan kun je eigenlijk zeggen dat PAS een soort beschermend schild is voor kinderverkrachters?

Precies, dat is het. Moeders en kinderen worden afgeschilderd als leugenaars, gedwongen om te zwijgen en we worden in de val gelokt van individuele gevallen. We zijn zeker geen geïsoleerde gevallen. Internationaal zijn we bekend met dezelfde tekstmodules en sleutelwoorden in de deskundigenrapporten en in de vonnissen. En we zien dezelfde terreur van de internationale autoriteiten tegen moeders die hun kinderen proberen te beschermen. PAS en deze onwettige onttrekkingen van kinderen veroorzaken ernstige traumatisering bij kinderen en moeders, tot zelfs dissociatie toe. Dissociatie: psychologisch uitschakelen of afsplitsen - bijv. trancegevoel, gevoel van onwerkelijkheid. Een beschermende reactie van de hersenen, vaak veroorzaakt door stress of buitensporige eisen: . Alsof dat nog niet genoeg is, wordt er een ware heksenjacht geopend op moeders die hun kinderen proberen te beschermen, op alle niveaus, professioneel, sociaal, financieel en zelfs tot dakloosheid toe. Want waar schrikken daders letterlijk voor terug zoals de duivel wijwater schuwt? Ten eerste zijn dit gezonde kinderen die hun moeders vertellen over mogelijke misbruik, en ten tweede natuurlijk moeders die deze kind onttrekkingen overleven, netwerken en erover praten. In het openbaar. Er vindt hier een duivelse verdraaiing plaats. En dat moeten we weer goed krijgen. Ze willen dat we onze mond houden, dus praten we. Ze willen ons neerhalen, dus we laten ons niet neerhalen.

Lois: Ja. Heel, heel mooi.

Corinne: Maar dat is een uitdaging. Het gaat erom dat je zelf ervoor zorgt om elke dag weer boven op te komen. Daarbij helpt natuurlijk de liefde voor de kinderen. En dan komt er hulp. En we zijn afhankelijk van deze hulp.

Ja, hartelijk dank. Ik zal nu samenvatten hoe ik het heb begrepen: PAS is een theoretische constructie die de schijn wekt wetenschappelijk te zijn. Het is gemaakt door een dader om slachtoffers in diskrediet te brengen om zichzelf en andere daders te beschermen. Dit klinkt me ook heel bekend in de oren, want we kennen hetzelfde van de "False Memory Syndrome Foundation"*16. Dus dat met de valse herinneringen, dat alles verkeerd zou zijn. Zijn er verbanden tussen PAS en dit FMS (False Memory Syndrome)?

Absoluut. Richard Gardner, zoals ik al zei, de uitvinder van PAS, was zelf pedocrimineel. De ouders die deze "False Memory Syndrome Foundation" hebben opgericht waren ouders die door hun kinderen werden beschuldigd van ritueel misbruik. Er is een grote overlap tussen de twee vakgebieden. En we weten van gevallen in binnen- en buitenland van onwettige verwijdering van kinderen na PAS, waarbij de kinderen dan bij de moeder worden weggehaald, dan volgens rechterlijke uitspraak naar de vader moeten gaan en door de vader worden meegenomen naar deze rituelen en daar worden gemarteld.

Dus Richard Gardner, de oprichter, is nu dood en de False Memory Syndrome Foundation is opgeheven. En toch bepalen ze tot op de dag van vandaag deze procedures over pedocriminaliteit en ritueel misbruik. Hoe komt het dat het zo hardnekkig blijft bestaan?

PAS wil voorkomen dat pedocriminaliteit aan het licht komt. De "False Memory Syndrome Foundation" wil voorkomen dat de satanische netwerken aan het licht komen. We hebben te maken met de essentie van het kwaad. Als deze twee onderwerpen vallen, zal de rest - en met de rest bedoel ik financiën, farmacie, media, onderwijs, etc. - vanzelf vallen. En daarom moeten we onze krachten bundelen om pedocriminaliteit en deze onwettige onttrekkingen van kinderen te bestrijden. Dit is het onsterfelijke hoofd van de Hydra. Als dat eraf is, is ze verslagen.

Ja! Applaus! Heel mooi! Bedankt dat je zo standvastig bent als een rots in de branding.

Hartelijk dank, Lois. En nog veel succes met de AZK.

Dank u, dank u. Ik wil nu het woord geven aan een vrouw die ook al 30 jaar als een rots in de branding staat. En dit is Andrea Christidis. Clip start!

Korte biografie van Andrea Christidis:

Dr. Andrea Christidis strijdt voor waarheid en gerechtigheid - voor kinderen en ouders.

Ze is psychologe voor klinische, pedagogische en neuropsychologische, criminalistische en forensische psychologie en gedragstherapeute.

In haar rol als onafhankelijk expert heeft ze al in meer dan 1.000 gezinszaken onderzocht of de ondertoezichtstelling door jeugdzorginstanties gerechtvaardigd was. Tijdens dit proces ontdekte ze bevoorrechte rapporten van deskundigen, vervalste handtekeningen, misbruik van gegevens, valse diagnoses, corruptie bij de overheid, vervalste protocollen, laster en de bewering van valse feiten. Ze kwam ook gevallen van satanisch-ritueel geweld tegen. Door haar sterke betrokkenheid kreeg ze vanaf het begin te maken met veel weerstand. Er werden bijvoorbeeld pogingen ondernomen om haar van haar professionele titels te ontdoen. Er werden meer dan 80 strafrechtelijke aanklachten tegen haar ingediend, maar die werden allemaal weerlegd. Dr. Christidis onthult dat er bij de uithuisplaatsingen in Duitsland sprake is van institutioneel misbruik, waarbij kinderen op verschillende manieren worden uitgebuit.

Om dit tegen te gaan richtte ze in 2024 de vereniging "Axion Resist" op. Deze bestaat uit deskundigen op het gebied van geneeskunde, psychologie, pedagogiek, rechtsgeleerdheid, criminologie, biologie en IT en zet zich in voor de bescherming van kinderen en hun gezondheid, alsook voor vrijheid en rechtsstaat. Door de fusie kunnen de competenties van de verschillende vakgebieden op een krachtige manier worden gebundeld.

Dr. Andrea Christidis en haar man zitten ook in het bestuur van MWGFD, ^{*12} een vereniging die zich inzet voor de gezondheid en het sociale welzijn van de bevolking.

Lois: Hallo Andrea! Leuk dat je er bent! We willen graag een paar feiten van je horen over kinderhandel en uithuisplaatsingen van kinderen. Jij bent de absolute expert op dit gebied. We horen graag over je ervaringen. Er zijn lezingen van jou waar men uren naar kan luisteren. Je hebt heel veel te vertellen. Je hebt maar 20 minuten vandaag, dus ik wens je veel succes met het samenvatten!

Andrea: Bedankt dat ik hier mocht zijn, en ik heb me gerealiseerd dat ik sommige van de sprekers al ken en zelf symposia of interviews met hen heb gehouden. Het heeft me toch weer geraakt. Ik ga nu gewoon beginnen te praten over hoe de staat al deze kinderen te pakken kan krijgen. En ik begin meteen met een aantal punten.

Punt één - de inleiding: Het dubbele gezicht van kinderbescherming. Duitsland wordt beschouwd als een rechtsstaat, een veilige haven voor kinderen. Maar de werkelijkheid laat een heel ander beeld zien. Eind 2023 waren ongeveer 215.000 kinderen onder de hoede van anderen - in tehuizen, pleeggezinnen of jeugdzorgcentra. In 2024 werden elke dag ongeveer 190 kinderen van hun ouders gescheiden. Elk jaar lopen er ongeveer 148.600 procedures over voogdij- en omgangsrechtelijke kwesties – tot 86.000 kinderen zijn betrokken bij en gevangen in zeer conflictueuze procedures. Tegelijkertijd stijgen de kosten per geval: in 2016 bedroegen ze al meer dan 12.000 euro - nu liggen ze aanzienlijk hoger. De totale jaarlijkse uitgaven voor externe opvang bedragen 8 miljard euro. Kinderbescherming is al lang een miljarden Business geworden. Maar achter deze façade gaan institutioneel geweld, economische belangen en structureel falen schuil.

Tweede punt: Dr. Reiner Fuellmich heeft wereldwijd onderzoek gedaan. Deze internationaal bekende advocaat, Reiner Fuellmich, werd bekend bij een miljoenenpubliek door de Corona Commissie. Zijn missie: mensen bewust maken van politieke en sociale misstanden. Hij rapporteerde ook over kinderhandel, geïnstitutionaliseerd seksueel misbruik en corruptie bij de overheid. Maar als Fuellmich de overstromingsramp in het Ahrdal in de commissie Corona wil onderzoeken - waarbij schedels van dode baby's zouden zijn aangespoeld, wat veel lokale bewoners zouden hebben gemeld, wat natuurlijk een aanwijzing is voor ritueel misbruik - begint er een machtsstrijd die zich tot ver buiten Duitsland uitstrekt.

Dit punt heeft ook geleid (omdat het vandaag al meerdere keren is genoemd) tot andere mensen die hebben beweerd dat ze

wilden onderzoeken - niet alleen Dr. Reiner Fuellmich, maar bijvoorbeeld ook Max Eder, die nu in hechtenis zit en nog steeds niet is aangeklaagd. Reiner Fuellmich, maar ook bijvoorbeeld Max Eder, die nu in hechtenis zit en nog steeds niet is aangeklaagd, die destijds

de GSG 9^{*17} oprichtte, die zeer, zeer actief was op dit gebied, en anderen, in verband met de zogenaamde Prinz-Reuß groep, ik geloof dat het ongeveer 26 mensen waren - zitten vandaag de dag nog steeds in voorlopige hechtenis. Twee van hen zijn inmiddels overleden.

De ongegronde strafklacht tegen Dr. Fuellmich volgt op 5 september 2022. Het mislukt, maar de rechtbank opent dan haar eigen aanklacht. Een patroon dat veel waarheidsstrijders kennen: wie ongemakkelijke vragen stelt, wordt zelf tot verdachte gemaakt.

Dr. Reiner Fuellmich richt later ICIC.law op (<https://icic.law/>), een internationaal ophelderingsportaal. Zijn interviews - bijvoorbeeld met Calin Georgescu op 22 december 2022 en Cathy O'Brien op 20 augustus 2023 - bereikten kijkers wereldwijd. Cathy O'Brien was, zoals Marcel Polte vandaag al heeft uitgelegd, een slachtoffer van ritueel misbruik. Ze was ook betrokken bij dit MK ultra-programma als "proefpersoon" - laat ik het zo maar zeggen.

Nu kom ik bij punt drie: Een geval van misbruik in Berlijn - wanneer het systeem faalt. Centraal staat een vierjarige jongen die zijn moeder vertelt over oraal en anaal misbruik door zijn vader. Een kinderarts en artsen van Charité bevestigen het sterke vermoeden van voortdurend seksueel misbruik. Er zijn foto's van bewijsmateriaal en rapporten. Ik heb hier vorig jaar in december ook over bericht tijdens een symposium in Beieren. Je kunt het nog steeds bekijken op YouTube bij "Axion Resist". Volgens de moeder heeft de advocaat van het slachtoffer in Berlijn echter belangrijke onderzoeksresultaten niet doorgegeven aan de rechtbank. Het LKA (Staatsbureau voor Crimineel Onderzoek) sloot vervolgens het onderzoek. De reden: "Het moet allemaal de verbeelding van het kind zijn geweest of de invloed van de moeder." Geluidsopnames van de verhoren laten zien dat er geen spoor van beïnvloeding door de moeder was. Ik heb de geluidsopnamen. De procedure is voorbij. De moeder heeft al jaren geen toegang meer tot haar kind. De jongen is nu 14 jaar oud. Getuigen hebben me verteld - ik kan dit niet verifiëren of onderzoeken - dat de jongen inmiddels in Berlijn in de kinderprostitutie is beland.

Ten vierde: Escalatie en daderprivilege. De jongen ontwikkelt ernstige gedragsproblemen: Seksueel gedrag, incontinentie en zelfmoordgedachten. Hij moedigt volwassenen aan tot seksueel gedrag en herhaalt scènes van misbruik op de kleuterschool en op school. Er waren therapeutische aanbevelingen van artsen. Deze werden genegeerd. De vader wees deze af, maar kreeg in 2015 toch de exclusieve voogdij. De moeder verliest, zoals ik al eerder zei, alle contact met het kind. Ze mocht haar kind een jaar lang helemaal niet zien. Daarna sporadisch en begeleid, en nu heeft ze al jaren geen contact meer gehad. Verschillende partijrapporten bevestigden het misbruik. Ze werden allemaal genegeerd. Het bureau voor jeugdzorg in Neu-Kölln documenteerde massaal seksueel getint gedrag bij het kind in 2017 en 2018, toen het kind al lang bij de vader woonde. De jongen zei verschillende keren: "Ik wil dood." Ik heb alle dossiers bekeken die mij zijn voorgelegd door de familierechtbank, enz. Er is geen bewijs dat de moeder het welzijn van het kind in gevaar brengt.

Ten vijfde, verstrikkingen en systemische daderbescherming. De moeder verneemt dat het "National Center for Missing and Exploited Children", NCMEC^{*18} - dat al eerder door Uwe Kranz werd genoemd - een rapport heeft geregistreerd over kinderpornografie in deze zaak. Het werd geregistreerd bij de LKA (Rijksrecherche), maar er kwam geen onderzoek. Volgens de moeder kent Carsten Stahl, die zich publiekelijk presenteert als kindbeschermers, de vermeende dader - de vader - persoonlijk sinds zijn jeugd. Hij bezoekt hem ook in de flat die ze delen - toen zijn moeder nog bij zijn vader woonde. Maar Carsten Stahl klaagt de moeder aan omdat zij heeft gezegd dat Carsten Stahl deze vader kent. De moeder wint in de rechtszaal en de rechter vraagt: "Wat probeert Stahl hier eigenlijk mee te bereiken? Waarom zou de moeder niet mogen zeggen dat hij de vader kent?"

Zesde: De zaak van Dr. Dorothea Thul - De intimidatie van een arts. Kinderarts Dr. Dorothea Thul stelt een medisch rapport op namens de moeder dat het chronische seksuele misbruik van de jongen bevestigt. Kort daarna wordt ze buiten haar flat aangevallen. Ze wordt bedreigd, opgenomen op een psychiatrische afdeling en in voorlopige hechtenis genomen - toen men haar niet kon laten opnemen in een psychiatrische inrichting – wegens vermeende “belediging”.

Zevende: Sociale context - Als kindbescherming een industrie wordt. Achter deze individuele lotgevallen schuilt een systeem met verkeerde stimulansen. De publieke kind- en jeugdzorg slokt jaarlijks miljarden op. Gemiddeld wordt er meer dan 12.000 euro per maand betaald voor elk kind dat wordt opgevangen. Sommige organisaties ontvangen het tienvoudige van dit bedrag. Nu hebben politici - ik ben zelf lokaal politicus geweest, dus ik kan dit zeggen - armoede erkend als een bedreiging voor het welzijn van kinderen. Als armoede verondersteld wordt een bedreiging te zijn voor het welzijn van een kind, rijst natuurlijk de vraag: Waarom krijgen de ouders het kind niet? Waarom krijgen kindertehuizen of pleegouders dit geld? Daarnaast is er de toenemende armoede onder kinderen - die volgens de Bundestag "verstreckende gevolgen heeft voor het hele onderwijsproces" -, de buitensporige eisen die aan familierechtbanken worden gesteld, het gebrek aan bewijs in gevallen van seksueel misbruik en de institutionele daderbescherming die moeders criminaliseert als ze misbruik vermoeden of melden. Ik kan dat zeggen omdat ik jaren geleden meer dan duizend familierechtelijke dossiers heb doorgespit en zoveel meningen van deskundigen heb onderzocht en bekritiseerd. Het is erg moeilijk om seksueel misbruik te bewijzen als er geen genetisch materiaal of massale verwondingen worden gevonden, dat moet ik vooraf zeggen. Als kinderen dat beweren, wordt vaak verondersteld dat de moeder het kind heeft gemanipuleerd. Dan wordt gezegd dat de moeder het welzijn van het kind in gevaar brengt en wordt het kind bij de vermoedelijke dader geplaatst - en ik kan dat eigenlijk in bijna alle gevallen bevestigen. En de institutionele bescherming van daders, waardoor moeders worden gecriminaliseerd - dat komt bovenop al het andere - heel vaak worden de moeders dan strafrechtelijk vervolgd of worden ze geopsychiatriseerd. Soms krijgen ze diagnoses die helemaal niet van toepassing zijn. Dat betekent dat wie misbruik aan de kaak stelt, het risico loopt zijn eigen kind te verliezen. Zo wordt de bescherming van daders een staatsraison.

Achtste: Historische parallellen – De donkere kant van de opvoeding in tehuizen. Deze gevallen zijn geen uitzonderingen. Van de Kentler-experimenten tot de Haasenburg tot de SOS-Kinderdorpen of de kleine Lena uit Wunsiedel: Steeds weer is er sprake van seksueel geweld, marteling of dood in instellingen die onder toezicht staan van de staat of de kerk. Deze dingen zijn openbaar gedocumenteerd. Je kunt ze ook opzoeken op onze homepage bij "Axion Resist"*¹⁹. We hebben ook veel symposia over dit onderwerp georganiseerd en veel cases en bronnen genoemd. Veel slachtoffers zijn nooit gehoord. En wie misstanden aan de kaak stelt – daar kan heel wat over vertellen – wordt vaak zelf het doelwit.

En ten negende, en ook de conclusie: de prijs van de waarheid. Dr. Reiner Fuellmich staat symbool voor mensen die ongemakkelijke waarheden verkondigen. Hij wilde corruptie, misbruik en machtsmisbruik aan het licht brengen. Hij werd hiervoor gecriminaliseerd. Dr. Dorothea Thul diagnosticeerde wat niemand wilde horen en verloor haar vrijheid. Dit geldt ook voor Max Eder en anderen van de Prinz Reuss Group en zeker voor vele anderen. En daarom wil ik toevoegen dat we op onze "Axion Resist" homepage donatierekeningen zullen opnemen voor de individuele slachtoffers die in hechtenis zitten en dringend steun nodig hebben - geld voor hun juridische verdediging. We zullen dit daarom op onze homepage publiceren. Moeders die hun kinderen wilden beschermen werden rechteloos. En kinderen die hulp nodig hadden, werden overgelaten aan het systeem om hen te breken. Ik herinner me de politicus en voormalig bondskanselier van Duitsland Olaf Scholz, die in 2002 zei: "We hebben de soevereiniteit over het kinderbed al gewonnen". Dit betekent dat de staat de

kinderen heeft ingelijfd. Ze worden geïndoctrineerd - al op kleuterscholen en scholen - met seksuele en ongepaste opvoeding. We hadden een "Original Play" waarin ouders niet wisten dat vreemde mannen kleuterscholen binnenvielen en de kinderen seksueel molesteerden. Er was zelfs sprake van een misbruik, enz. Dus deze dingen gebeuren en de ouders hebben geen schijn van kans. Als ze klagen, moeten ze er rekening mee houden dat hun kinderen van hen worden afgenomen.

En de kernboodschap van dit alles is: kinderbescherming mag geen dekmantel zijn voor doofpotaffaires. Degenen die misbruik aan het licht brengen beschermen kinderen - geen systemen. En het onderbrengen van kinderen is praktisch een vrijbrief om geld te drukken. Dat moet ik hier even kwijt. En opheldering begint daar waar zwijgen verplicht wordt gesteld. Hartelijk dank. Dank u.

Lois: Dit is hier zo briljant gedaan in zo'n korte tijd, zo compact! Ik wil je echt heel erg bedanken dat je het voor de kinderen opneemt en dat je zo dapper bent. De goede vrouw wordt voortdurend geconfronteerd met rechtszaken. Toen we elkaar aan de telefoon spraken, moest ze nog naar de rechtbank hier en nog een rechtszaak hier, "Wacht, ik moet nog ...". En die avond bereidde ze zich voor omdat ze nog in de rechtbank was en daar - gewoon: Je bent een held! Ja, en bedankt dat je ook deze punten met elkaar verbindt. En ik wens je veel, heel veel succes en dank je uit de grond van mijn hart voor deze bijdrage.

Andrea: Dank je. Dank je wel.

Lois: Ja, beste kijkers, we hebben nu een volle lading misdaad gehoord. We kregen een idee van wat deze satanische ideologie betekent, wat het betekent voor de kinderen, wat de kern van het satanisme is. Het is in feite gericht tegen onze zwaksten, tegen onze kinderen. Het is bijna ondraaglijk. Aan de ene kant kun je onderuit zakken en denken: Ja, wat kun je hier doen? Of we kunnen ook zeggen: Ja, dit alles is nu aan het licht gekomen omdat we ons verenigd hebben in de geest zodat het niet langer verborgen kan blijven. En dat is een enorme overwinning. Mijn vader zei aan het begin van deze AZK dat we elke ochtend om zes uur met synergetische proclamaties deze 'schijnbaar onoverwinnelijke' toch zullen overwinnen. Met deze scheppende geloofsgebeden hebben we - ik zeg het maar gewoon zo - alles in gang gezet, zodat deze gruweldaden aan het licht komen en deze deken, die er zo dik overheen lag, wordt opgeblazen. En ook dat steeds meer overlevenden durven te getuigen, dat getuigen opstaan, dat klokkenluiders steeds meer aan het licht komen, dat experts onthullen wat hier aan de hand is. En dat zij ook alle vervolging op zich nemen om dit aan het licht te brengen! Want alleen door het licht kunnen deze duistere praktijken gestraft worden wanneer ze wereldwijd onthuld worden, wanneer ze niet langer verborgen kunnen blijven. En we zullen ermee doorgaan, ik wil jullie aanmoedigen om deze proclamaties elke ochtend uit te spreken. Ik nodig jullie allemaal uit om met mij mee te doen, zoals mijn vader vanmorgen deed. En ik zeg het nogmaals: het is het resultaat van onze synergetische verklaringen dat steeds meer overlevenden de moed vinden - ondanks doodsb bedreigingen - om ons alles te vertellen over de monsters die hier heersen, hoe ze elkaar dekken en vanuit de schaduw aan de touwtjes van de wereldgebeurtenissen trekken. En daarom maken we onszelf één in al onze zwakheid, vandaag en hier, en wij dragen we deze boodschap naar buiten. Ik zeg dit tegen ieder van jullie zeven sprekers: jullie hebben geweldig werk geleverd. Maar we brengen deze boodschap naar buiten omdat het masker is gevallen en we nu kunnen zien wie er achter dit alles zit en wie ons hier eigenlijk terroriseert. En wij staan daar in al onze zwakheid en zeggen: Genoeg is genoeg! Genoeg is genoeg!!!

Nu wil ik graag mijn broer Elias en zijn vrouw Stefanie uitnodigen op het podium. Elias zal na de pauze het volgende blok overnemen, waarin we naar andere gebieden zullen kijken en ook nog meer de macht zullen erkennen die we hebben als we deze dingen naar buiten brengen met Vetopedia - als er enig licht op is. Maar nu geef ik het woord aan jou, Stefanie. Ze heeft een lied geschreven en zal er zo dadelijk iets over zeggen. Ik mag hier zelfs een beetje panfluit spelen, wat goed voor me is, het helpt me om rustig te worden van dit alles. Oké.

Lied Steffi Sasek:

Steffi:

Ik ben Stefanie Sasek, de vrouw van Elias Sasek. Samen hebben we vier kleine en super schattige kinderen. Ik wil je graag kort vertellen hoe mijn lied tot stand is gekomen:

Lois, ik keek naar je documentaires op Kla.TV, je drie "bloedsekte" documentaires. Ze hebben me echt door elkaar geschud. Het was gewoon verschrikkelijk. Een paar dagen na de geboorte van ons vierde kind lag ik te woelen en te draaien in mijn bed en kreeg deze beelden niet uit mijn hoofd. Het raakte me zo ongelooflijk, wat er net gebeurde en dat is gewoon onvoorstelbaar voor een moeder, onvoorstelbaar slecht. En toen kreeg ik een sprankje hoop in dit moeilijke uur, toen ik me realiseerde: We moeten daar staan in deze zwakheid die we nu hebben en gewoon verwachten dat er nu iets over ons heen komt, dat er nieuwe mechanismen vrijkomen die gewoon iets in beweging zetten. En toen, zoals ik al zei, kreeg ik een vonk en ik wil er niets meer over zeggen, want ik heb het in mijn lied gestopt.

Het is ook heel leuk dat jij, Lois, de tijd hebt gevonden om het lied te begeleiden met je panfluit. En het is ook ontzettend leuk dat twee van mijn zwagers en mijn schoonzus ook op het podium staan. Het is een coproductie. We hebben de melodie, tekst en alles samen gemaakt en ik ben blij dat we dit nummer nu kunnen uitvoeren.

Lied: ♪ In jouw armen ♪ door Stefanie en Elias Sasek

Ik hoop dat het een sprankje hoop voor je is in dit moeilijke onderwerp.

Dank je wel!

Je ligt in mijn armen vol vertrouwen
Nog veel te klein voor de lasten van deze wereld
Sluit de deuren, de duisternis moet wachten
Maar ik weet al dat het niet altijd zo zal zijn

En ik draag je nog steeds in mijn armen
Maar de hele wereld wacht buiten op je
Wie zal je beschermen in deze moeilijke tijden
Wanneer je machteloosheid en onrecht voelt

Maar luister mijn kind

Niet in kracht, maar in zwakheid
Vind je de sleutel van deze tijd
Deze wereld wordt niet veranderd door de sterken

Maar door hen die in zwakheid rusten in de arm van de Schepper

Hoewel ik al heel lang op eigen benen sta
voel ik me net als jij, zo hulpeloos en zo klein
Ik zie het lijden van onze tijd en sta
midden in de storm alleen uit vertrouwen

Want niet in kracht, maar in zwakheid
Hij ligt klaar, de sleutel van deze tijd

Deze wereld wordt niet veranderd door de sterken
Maar door hen die in zwakheid in het oog van de storm staan

En alle sterken kunnen niets bewegen,
Als we vol vertrouwen rusten in de arm van de Schepper
Wanneer we vol vertrouwen rusten in de arm van de Schepper

- 1:** initiëren: aanvaarden of inwijden in een gemeenschap.
- 2:** inwijding: introductie of acceptatie in een groep, rol of speciale status, vaak geassocieerd met een ritueel of speciale handeling.
- 3:** Soko: speciale commissie, een speciaal gevormde onderzoekscommissie.
- 4:** "Moeder der Duisternis": dat is het derde niveau (van zes) in de hiërarchie aan de vrouwelijke kant van de Illuminati.
- 5:** Gespleten persoonlijkheid: dissociatieve identiteitsstoornis, kortweg DIS.
- 6:** "de drie tenoren": een trio van operazangers Plácido Domingo, Luciano Pavarotti en José Carreras
- 7:** "Sagrada Família": rooms-katholieke basiliek in Barcelona.
- 8:** Mind control: controle over gedachten of gedrag.
- 9:** Patroon van gedwongen dissociatie: psychologisch uitschakelen of afsplitsen - bijv. trancegevoel, gevoel van onwerkelijkheid. Een beschermende reactie van de hersenen, vaak bij stress of overmatige eisen
- 10:** Celebrities: beroemdheden.
- 11:** Snuff films: echt lijkende filmopnames van moorden, zelfmoorden en soortgelijk geweld voor amusementsdoeleinden.
- 12:** MWGFD e.V.: Mediziner und Wissenschaftler für Gesundheit, Freiheit und Demokratie, e.V.
- 13:** WHO: World Health Organisation: Wereldgezondheidsorganisatie
- 14:** CERN: Europese Organisatie voor Nucleair Onderzoek
- 15:** KESB: Child and Adult Protection Authority.
- 16:** "False Memory Syndrome Foundation": Belangengroep van mensen die beweren vals beschuldigd te zijn van seksueel misbruik.
- 17:** de GSG 9: speciale eenheid van de Duitse federale politie.
- 18:** "National Center for Missing and Exploited Children", NCMEC: Amerikaans centrum voor het melden van vermiste en misbruikte kinderen.
- 19:** Website van Axion Resist: <https://axionresist.com/>

door Ls.

Bronnen:

Creative Commons Licenses
<https://www.creativecommons.org/licenses/>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

Navigeer direct naar:

- 00:00:00 Lois Sasek: Inleiding
- 00:09:23 Sandra Rasch: Overlevende van ritueel geweld
- 00:26:50 Chantal Frei: Overlevende van ritueel geweld
- 00:44:29 Dr. Marcel Polte: Advocaat en natuurgeneeskundige
- 01:05:55 Uwe Kranz: Voormalig politiepresident en nationaal deskundige bij Europol
- 01:23:44 Sabine McNeill: Informaticus en wiskundige
- 01:37:27 Corinne Ioli: Getroffen moeder
- 01:47:16 Dr. Andrea Christidis: Psychologe, deskundige
- 02:11:22 Lied: „In uw armen“ (Stefanie Sasek)

Meer over de referenten:

Sandra Rasch

www.raschheilen.de/sandra-rasch/
www.t.me/SandraRasch_Impulse

Chantal Frei

www.50voices.org/
www.chantalfrei.com/
www.t.me/chantalfrei

Dr. Marcel Polte

www.kla.tv/MarcelPolte

Uwe Kranz

www.weprotect.org
www.uwe-kranz.de

Sabine McNeill

www.sabinemcneill.wordpress.com

Corinne Ioli

www.kinder-zurueck-nach-hause.ch
www.MamaLoveCollection.com

Dr. Andrea Christidis

www.axionresist.com
www.kla.tv/AndreaChristidis

De volledige 22e. AZK nu bekijken!

De geheime leer van de Vrijmetselarij van de hoogste graad: „Satan is God.“ 22e AZK, Deel 1 door Ivo Sasek (NL)

www.kla.tv/39527

Vaccinatie letselschade, mobiele stralingsonderzoeken en criseswinstbejag – ontmaskert op Vetopedia | 22e AZK, Deel 3 door Elias Sasek met korte presentaties (beschikbaar vanaf 06-12-2025)

www.kla.tv/22azk-elias

Onthullende documentaires door Lois Sasek over ritueel geweld

www.kla.tv/Blutsekte

Informatie over andere AZK-conferenties:

www.anti-zensur.info/

Alle liederen van de 22e. AZK op Spotify streamen

[HIER CLIKKEN](#)

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- ➔ wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- ➔ zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- ➔ nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klickt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Gebruiksrecht: [Standaard-Kla.TV-Licentie](#)

Kla.TV produceert alle uitzendingen op vrijwillige basis en zonder winstoogmerk. De verspreiding van onze producten door u is onze enige beloning!
Meer info bij www.kla.tv/licence